

مهاجرت علمی: بررسی علل گرایش دانشآموختگان رشته‌های غیر جامعه‌شناسی به تحصیل در رشته جامعه‌شناسی

فاطمه جواهری

(تاریخ دریافت ۱۰/۱/۸۷، تاریخ پذیرش ۱۰/۴/۸۸)

چکیده: طی چند سال اخیر شاهد هستیم برخی از افرادی که در مقطع کارشناسی ارشد و دکترای جامعه‌شناسی پذیرفته شده و به تحصیل می‌پردازند، رشته تحصیلی اولیه آن‌ها جامعه‌شناسی نبوده است. کنجدکاوی در این مورد از آن جهت حائز اهمیت است که شناخت ما را نسبت به وضعیت جامعه‌شناسی ایران و مسایل جاری آن افزایش می‌دهد. هدف اصلی این مقاله واکاوی برخی از ابعاد این موضوع است. به این منظور نویسنده در صدد پاسخ‌گویی به پرسش‌های زیر است:

- افرادی که رشته قبلي خود را تغییر داده و جامعه‌شناسی را انتخاب کرده‌اند از رشته قبلي خود چه ارزیابی دارند؟ این افراد چگونه به جامعه‌شناسی گرایش پیدا کرده‌اند و در حال حاضر در ارتباط با جامعه‌شناسی دارای چه نوع ارزیابی‌ها و سویگیری‌هایی هستند؟

اطلاعات این پژوهش در چارچوب روش پیمایشی، با تکیه بر یک رویکرد اکتشافی و براساس مصاحبه با ۱۲۵ نفر از دانشجویان و دانشآموختگان مقطع کارشناسی ارشد و دکترای جامعه‌شناسی و پژوهش اجتماعی دانشگاه‌های دولتی در سال ۱۳۸۷ گردآوری شده است. یافته‌های پژوهش نشان می‌دهد از یکسو ناکارآمد بودن معیارهای تصمیم‌گیری در هنگام انتخاب رشته

۱. این تحقیق با حمایت مالی معاونت پژوهشی دانشگاه تربیت معلم در سال ۱۳۸۷ به انجام رسیده است.

تحصیلی اولیه، و ارزیابی استقادی از رشته فبل، و از طرف دیگر شکل‌گیری انتظارات مثبت از تحصیل در رشته جامعه‌شناسی که برخاسته از شرایط ساختاری جامعه ایران و تحولات اجتماعی-سیاسی مرتبط با آن است در این فرایند نقش قابل ملاحظه‌ای داشته است.

مفاهیم کلیدی: رشته تحصیلی، تغییر رشته، گرایش، جامعه‌شناسی.

۱. مقدمه

تغییر حوزه دانش رخداد تازه‌ای نیست و جامعه‌شناسی خود، زاده همین فرایند است. بنیان‌گذاران اولیه جامعه‌شناسی و برخی جامعه‌شناسان معاصر که به توسعه این دانش کمک شایان توجهی نموده‌اند از حوزه‌های علمی دیگر به‌سوی جامعه‌شناسی گرد آمده‌اند. برای مثال اگوست کنت (۱۷۹۸) در فیزیک و فلسفه؛ کارل مارکس (۱۸۱۸) در حقوق و اقتصاد؛ هربرت اسپنسر (۱۸۲۰) در زیست‌شناسی؛ ویلفرد پارتو (۱۸۴۸) در راه و ساختمان و اقتصاد؛ امیل دورکیم (۱۸۵۸) در فلسفه؛ جورج زیمل (۱۸۵۸) در تاریخ و فلسفه؛ جورج هربرت مید (۱۸۶۳) در فلسفه؛ ماکس وبر (۱۸۶۴) در حقوق، اقتصاد و فلسفه، رابرت پارک (۱۸۶۴) در فلسفه و روان‌شناسی؛ تالکوت پارسونز (۱۹۰۲) در زیست‌شناسی؛ جورج کاسپار هومنز (۱۹۱۰) در زبان و روان‌شناسی و میشل فوكو (۱۹۲۶) در آسیب‌شناسی روانی و فلسفه تحصیل کرده بودند.

جامعه‌شناسی ایران نیز در وضعیت مشابهی رشد یافته است. به این معنا که «افرادی مانند صادق هدایت، جلال آل احمد، مرتضی مطهری، داریوش آشوری، مجید تهرانیان، علی اسدی، علی محمد کاردان و باقر پرهام که می‌توان آن‌ها را عالمان اجتماعی یا محققان آزاد نامید از سال ۱۳۲۹ تاکنون در رشد جامعه‌شناسی ایران سهم مؤثری داشته‌اند. این افراد به طور غیرمستقیم به مرتبط ساختن مباحث اجتماعی با رشته‌هایی مانند دین، فلسفه، روان‌شناسی، اقتصاد و علوم سیاسی اهتمام ورزیدند و موجب شکل‌گیری فلسفه اجتماعی مطالعات تطبیقی، جامعه‌شناسی انتقادی و جامعه‌شناسی ایران شدند» (آزاد، ۱۳۷۸: ۵۶). این امر موجب شد جامعه‌شناسی مورد اقبال متفکران سایر رشته‌ها و حوزه‌های علمی قرار گیرد. بر این اساس در حال حاضر، تعدادی از آساییدی که در دانشگاه‌های ایران به تدریس جامعه‌شناسی می‌پردازنند، سابقه تحصیلی اولیه آن‌ها در اصل جامعه‌شناسی نبوده است.

افزون بر این طی چند سال گذشته شورای عالی برنامه‌ریزی و زارت علوم، تحقیقات و فناوری قانونی را به تصویب رساند که براساس آن موفقیت در آزمون ورودی شرط کافی برای ورود به مقطع کارشناسی ارشد دانسته شد (بی‌نامه، ۱۳۸۲). از آن پس هر سال شاهد هستیم

تعدادی از افرادی که در مقطع کارشناسی دانشجوی رشته علوم اجتماعی نبوده اند، در مقطع کارشناسی ارشد رشته اولیه خود را رها کرده و رشته جامعه شناسی را انتخاب می کنند. در این نوشتار با تسامح از این فرایند تحت عنوان «مهاجرت علمی» یاد می شود. آمار جدول ۱، نشان می دهد که طی چند سال گذشته تمام دانشگاه های دولتی ایران به میزان های متغیری بین ۱۰٪ تا حد اکثر ۴۵٪ با پدیده مهاجرت به سوی یکی از رشته های زیر مجموعه های علوم اجتماعی (جامعه شناسی، پژوهش اجتماعی، جمعیت شناسی، مطالعات زنان، مطالعات فرهنگی و مردم شناسی) مواجه بوده اند.

جدول ۱. نسبت دانشجویان غیر جامعه شناسی پذیرفته شده در مقطع کارشناسی ارشد یکی از گرایش های علوم اجتماعی (۱۳۸۶-۱۳۸۴)

نام دانشگاه	۱۳۸۶	۱۳۸۵	۱۳۸۴
	تعداد کل پذیرفته شدن غیر مرتبط	تعداد کل پذیرفته شدن غیر مرتبط	تعداد کل پذیرفته شدن غیر مرتبط
اصفهان	۱۱	۴۵/۴	۱۰
الزهرا	۴	۷۵/۷	۱۵
بوعلی سینا	۱۷	۱۸/۷	۱۵
تبریز	۱۰	۳۳/۷	۴۲٪
تربیت مدرس ^۱	۵	-	۳۸٪
تربیت معلم	۱۹	۴۰/۷	۳۰٪
تهران	۴۹	۲۶/۵	۲۵٪
شهید چمران	۹	۴۲/۷	۲۵٪
شهید باهنر	۸	۱۳/۷	۱۶٪
شهید بهشتی	۴	۵۰/۷	۳۳٪
شیاز	۱۱	۳۶/۳	۱۴٪
علامه طباطبائی	۲۵	۱۶/۷	۴۵٪
گیلان	۱۲	۲۰/۷	۶٪
مازندران	۱۲	-	۹٪
مشهد	۱۳	۸/۷	۴۰٪
یزد	۴	۷۵/۷	۱۳٪

منبع: معاونت فنی و آمار سازمان سنجش ۱۳۸۷

۱. گروه جامعه شناسی دانشگاه تربیت مدرس در سال ۱۳۸۶ پذیرش دانشجو نداشته است از این رو در جدول شماره ۱ تعداد پذیرفته شدن غیر مرتبط سال ۱۳۸۷ این دانشگاه جایگزین سال ۱۳۸۶ شده است.

طبیعی است که برای هر نظام اجتماعی از جمله جامعه‌شناسی ضروری است بر جریان‌های ورودی و خروجی، بر عملکرد داخلی و نوع ارتباطی که با محیط پیرامون خود دارد، نظارت داشته باشد. تأمل در زمینه‌ها و علل روی آوردن به جامعه‌شناسی می‌تواند به درک بهتر موقعیت جامعه‌شناسی ایران کمک کند و آگاهی از این‌که دانشجویان ما چه کسانی هستند، مؤثر باشد.

شایسته است به این واقعیت اشاره شود که هرچند در ارتباط با موضوع انتخاب رشته تحصیلی تحقیقات متعددی انجام شده، اما این پژوهش‌ها اغلب از جانب روان‌شناسان و عالمن حوزهٔ تعلیم و تربیت صورت گرفته و موضوع آن‌ها نیز اغلب به انتخاب رشتهٔ تحصیلی در مقاطع متوسطه یا انتخاب رشتهٔ هنگام ورود به دانشگاه مربوط است. اما دربارهٔ «عمل تغییر رشتهٔ تحصیلی در دانشگاه و تقاضا برای رشته‌ای جدید» که شکل خاصی از انتخاب رشته می‌باشد، پژوهشی انجام نشده است.

مطالعهٔ حاضر به عنوان یک گام مقدماتی درصد است با اتخاذ رویکردهٔ اکتشافی، برخی ابعاد گرایش دانش‌آموختگان رشته‌های دیگر به جامعه‌شناسی را واکاوی نماید. امید است یافته‌های این تحقیق منشأ شکل‌گیری پژوهش‌هایی جامع‌تر باشد. در این راستا پاسخ‌گویی به چند پرسش زیر وجه همت محقق است:

— افرادی که رشتهٔ قبلی آن‌ها جامعه‌شناسی نبوده با چه انتظاراتی جامعه‌شناسی را انتخاب کرده‌اند؟

— این افراد در حال حاضر در قلمرو جامعه‌شناسی دارای چه نوع جهت‌یابی‌ها و علایق فکری هستند؟

— تحصیل در رشتهٔ جامعه‌شناسی برای آنان چه دستاوردهایی به همراه داشته است؟

— تحصیل در رشتهٔ جامعه‌شناسی آن‌ها را با چه مشکلاتی مواجه ساخته است؟

— چرا افراد رشتهٔ قبلی خود را تغییر داده و جامعه‌شناسی را انتخاب کرده‌اند؟

۲. چارچوب مفهومی

انتخاب رشتهٔ تحصیلی یکی از مهم‌ترین تصمیم‌گیری‌هایی است که هر فرد در طول زندگی خود انجام می‌دهد. این پدیده دارای یک عنصر ادراکی - شناختی (ارزیابی از رشتهٔ دیگر و اعتقاد به سودمندی بروندادهای آن)، یک مؤلفه ارزشی - عاطفی (علاقه به رشتهٔ دیگر) و یک جزء رفتاری (تحصیل در رشته‌ای دیگر) می‌باشد.

داوطلبان در فرایند انتخاب رشته از سه مرحله آمادگی، انحصار و ارزشیابی گذر می کنند. در مرحله اول عواملی مانند آمال و آرزوها، زمینه اجتماعی، افراد مرجع و مهم، تجربه و توانایی تحصیلی، سوابق و پیشینه خانوادگی ترجیحات فرد را جهت می دهد. در مرحله انحصار، فرد با اشخاص خاصی در مورد رشته ها و دانشگاه های مختلف مشورت می کند و هزینه ها و منافع احتمالی را مد نظر قرار می دهد. در مرحله سوم، گزینه های مختلف برای تصمیم گیری نهایی ارزیابی و رتبه بندی می شود (آقا بابا، ۱۳۸۷: ۱۵۴)، به نقل از داسکر (۲۰۰۵).

تغییر رشته تحصیلی از آن حیث که مبتنی بر یک نوع نگرش انتقادی نسبت به رشته قبل و تمایل مثبت نسبت به رشته جدید است با موضوع گرایش مناسب است دارد و از آن حیث که رویدادی است که تحقق عینی یافته، ملازم کنش و رفتار می باشد. از این رو، برای تبیین موضوع یادشده می توان از دیدگاه های تبیین کننده رفتار و گرایش بهره برداری نمود.

گرایش مجموعه ارزیابی هایی است که به طرزی پیچیده به باورها، احساسات و رفتار آدمی مربوط می باشد و شامل همه چیز از جمله مردم، اعمال، رویدادها، سیاستها و خوردنی ها می شود. گرایش راهنمای اندیشه و رفتار است (سایینی و همکاران، ۱۹۹۲: ۵۲۸). با وجود اختلاف نظرهایی که در مورد رابطه میان رفتار و گرایش وجود دارد، به هر حال می توان گفت گرایش، حداقل یکی از تعیین کننده های رفتار می باشد (بارون، بایرن و سولز، ۱۹۸۸: ۹۴-۹۵). اما گرایش های انسان مانند هر پدیده دیگر در معرض دگرگونی هستند. به این جهت بارها مشاهده شده فردی که در زمانی خاص به یک پدیده تمایل مثبت داشته (یک رشته تحصیلی)، در زمان دیگر نسبت به آن بی علاقه شده است.

یکی از نظریات توضیح دهنده گرایش و رفتار دیدگاه فیش باین و آیزن¹ است. از نظر آنها رفتار عقلانی، رفتاری است هدفمند که بر پایه به کارگیری ابزارهای مناسب، ارزیابی نتایج احتمالی و برآورد سود و زیان حاصل از آن شکل گرفته است. رفتار عقلانی در وهله اول تابع قصد و نیت آدمی است. گرایش ها و هنجارهای ذهنی از طریق تأثیری که بر قصد و نیت می گذارند، رفتار انسان را هدایت می کنند. برآورد نتایج احتمالی انجام یک عمل و ارزیابی آن نتایج، گرایش انسان را تعیین می کند. البته اهداف، نیازها و ارزشها هم به نوبه خود تأثیر قابل ملاحظه ای بر شکل گیری گرایش دارند. هنجارهای ذهنی به معنای ادراک فرد از چیزی است که دیگران مهم در مورد انجام یک عمل خاص آن را با اهمیت می دانند. این که یک فرد چقدر

1. Fishbein & Ajzen

تحت تأثیر دیگران است، به میزان انگیزه فرد برای تبعیت از آن‌ها بستگی دارد (بومان و مای، ۵۸۳: ۲۰۰۱ - ۵۸۰).

به هر حال انسان‌ها بر پایه یک آموزش اجتماعی آموخته‌اند که به گفته‌های افراد متین‌فند توجه کنند زیرا تأیید آن‌ها تشویق و توبیخ‌های مهمی در پی دارد (کوهن، ۱۳۷۸: ۴۱). در واقع می‌توان گفت، مردم گرایش‌های خود را با گرایش افرادی که آن‌ها را دوست دارند، هماهنگ می‌سازند (سیرز، پیپلو و تیلور، ۱۹۹۱: ۱۸۳).

تأثیرگذاری دیگران مهم ممکن است از طریق فرایند متقادع شدن^۱ صورت پذیرد. براساس نظر کارل هولند^۲ مباحثه، گفت‌وگو و تشریح نقاط ضعف و قوت یک پدیده می‌تواند به تغییر گرایش منجر شود. براساس مدل احتمال مذاقه^۳ مجاب‌سازی می‌تواند شکل نظام یافته (مبتنی بر برنامه‌ای از پیش تعیین شده) یا غیر نظام یافته داشته باشد (بارون، بایرون و سولز، ۱۹۸۸: ۸۷). بر این اساس می‌توان چنین استنتاج نمود روشنفکران و رهبران فکری که دارای نفوذ اجتماعی هستند می‌توانند رویکردهایی اجتماعی سیاسی خود را به دیگران تسری دهند.

از طرف دیگر افزایش اطلاعات و همچنین تجربیات عملی، ارزیابی افراد از پدیده‌ها را دگرگون می‌سازد. لئون فستیننگ معتقد است هنگامی که یک وضعیت فکری یا احساسی متعارض بین تعدادی از مقولات ادراکی وارد شود، ناهمانگی شناختی^۴ رخ می‌دهد. این دوگانگی انسان را تحت فشار روانی قرار می‌دهد. به‌منظور مقابله با این مشکل سه نوع واکنش احتمالی بروز پیدا خواهد کرد:

— تغییر گرایش یا رفتار پیشین،

— جست‌وجوی اطلاعات جدیدی که از رفتار یا گرایش قبلی حمایت کند،

— به حداقل رساندن اهمیت تضادی که ایجاد شده است (همان، ۹۱ - ۹۰).

نظریه تباین یا اختلاف^۵ همگام با نظریه ناهمانگی شناختی بر این باور است که یکی از منابع اصلی تغییر گرایش، اختلاف میان موقعیت اولیه یعنی هدف مورد نظر و موقعیتی است که در خلال یک رابطه شکل گرفته است. در چنین شرایطی گرایش در معرض تغییر قرار می‌گیرد و هرچه شدت این تباین و اختلاف افزایش یابد، بر میزان فشار برای تغییر افزوده خواهد شد (همان، ۱۸۷).

1. persuasion

2. Karl Hovland

3. laboration likelihood model

4. cognitive dissonance

5. discrepancy

براساس مباحث یاد شده می توان گفت اگر انتظارات اولیه فرد در اثناي تحصیل در یک رشته برآورده نشود و از طرف دیگر اگر فرد در معرض اطلاعاتی قرار گیرد که برای او انتظارات مشتمل از جامعه شناسی ایجاد کند، در این صورت چنین فردی در شرایط تباین اندیشه ها و تجارب یا یک نوع ناهمانگی شناختی قرار خواهد گرفت. در چنین وضعیتی بعید نیست که فرد با کاستن از انتظار فایده از رشته قبل و افزایش انتظار مشتمل از تحصیل در رشته جدید به رفع ناهمانگی شناختی و کشاکش های مرتبط با آن اقدام نماید. این فرایند زمانی تقویت خواهد شد که فرد در معرض ارتباط با صاحب نظران یا رهبران فکری قرار گیرد که آن ها نیز به طور مستقیم یا غیر مستقیم بر سودمندی جامعه شناسی تأکید داشته باشند.

صرف نظر از مکانیزم نظری تبیین کننده گرایش به جامعه شناسی در سطح روان شناسی کنشگران انسانی، توجه به عواملی که در سطح میانی و کلان زمینه ساز شکل گیری انتخاب جامعه شناسی شده اند، حائز اهمیت می باشد. زیرا بر اساس پارادایم جامعه شناسی انتظارات، ترجیحات و گرایش های انسان دارای بنیادی اجتماعی است. از این رو به برخی از متغیرهای سطح کلان تر که در این مطالعه مجال سنجش آن ها وجود ندارد اما آن عوامل می توانند به طور غیر مستقیم بر ذهنیت و انتظارات افراد تأثیر گذاشته باشد، اشاره می شود:

توسعه رشته جامعه شناسی: در حال حاضر در اکثر دانشگاه های عمومی ایران اعم از دولتی و خصوصی رشته علوم اجتماعی در مقطع کارشناسی و تحصیلات تکمیلی در زیر مجموعه های مختلف دایر می باشد. این شرایط موجب تدوین و ترجمه کتاب، انتشار مجلات تخصصی، انجام تحقیقات، برپایی نشست ها و همایش های متعدد شده است. افزون بر این بنیان گذاری انجمان جامعه شناسی (۱۳۷۰) و توسعه آن به عنوان مهم ترین تشکیل صنفی جامعه شناسان ایران، در تحکیم موقعیت این رشته سهم به سزایی داشته است.

نیاز به برنامه ریزی اجتماعی: طی چند سال گذشته تأکید بر اهدافی مانند پیشرفت، سازندگی و توسعه، باعث شده نظام مدیریتی جامعه ایران به بهره مندی از توان فکری و کاربردی جامعه شناسان اقبال نماید. به این دلیل امروز بسیاری از سازمان ها و نهادهای دولتی می کوشند از دستاوردهای پژوهشی و مشاوره های کارشناسانه جامعه شناسان درجهت توصیف و تبیین وضعیت موجود و سازماندهی آن استفاده کنند.

شرایط در حال گذار جامعه: دور از انتظار نیست که شرایط در حال گذار جامعه ایران موجب گرایش به جامعه شناسی شده باشد. زیرا گرایش ها و انتخاب های افراد متأثر از شرایط اجتماعی هست که در آن به سر می برند. دورکیم معتقد است «یکی از اشکال آنومی زمانی بروز

پیدا می‌کند که قواعد هنجاری پیشین تضعیف می‌شوند و کارایی لازم برای نفوذ و تنظیم اجتماعی را لازم دست می‌دهند. در چنین شرایطی مرز بین ممکن و غیرممکن، درست و نادرست، ادعاهای ناموجه و امیدهای موجه تخریب می‌شود. این وضعیت زمانی رخ می‌دهد که جامعه در یک بحران یا رشد ناگهانی قدرت و ثروت یا در یک دوره گذار قرار می‌گیرد» (مارکز، ۱۹۷۴: ۳۳۴-۳۳۳).

چلبی نیز با الهام از دورکیم اظهار می‌دارد «یکی از انواع عمدۀ اختلال اجتماعی، اختلال هنجاری است. منظور او از اختلال هنجاری تقریباً همان چیزی است که دورکیم آنومی اجتماعی می‌نامد. وی معتقد است این شرایط که موجود تضاد هنجاری، ناپایداری هنجاری، بی‌هنجاری و دو قطبی شدن هنجاری است در کشورهای در حال توسعه عمدتاً از فرایند توسعه بروزن‌زا منتج می‌شود» (چلبی، ۱۳۷۵).

این وضعیت که ناشی از تضعیف شالوده‌های فرهنگی - اجتماعی گذشته و عدم استقرار الگوهای هنجاری جدید است به نوبه‌خود منشأ پیدایش دوگانه‌های فکری و مفاهیم اجتماعی جدیدی است. جامعه ایران به واسطه تجربه دوره گذار درگیر موضوعاتی مانند نسبت میان اسلامی بودن، ایرانی بودن و مدرن بودن، نسبت میان توسعه و توسعه‌نیافتگی، نسبت میان جهانی شدن و محلی‌گرایی، نسبت میان پذیرش یا رد تکثیرگرایی دینی، نسبت میان حقوق زن و مرد است. طبیعی است که این موضوعات کنگجاوی فکری جوان امروز را برانگیخته می‌سازد. از آنجاکه در مقایسه با رشته‌های دیگر، جامعه‌شناسی ظرفیت بیشتری برای به چالش کشیدن این مباحثت دارد، تحصیل در این رشته می‌تواند کوششی سازمان یافته برای پاسخ‌گویی به این قبیل نیازها باشد.

ضعف نهادهای مدنی: طی چند سال گذشته مباحثی مانند گفت‌وگوی تمدن‌ها، جامعه‌مدنی، حقوق شهروندی، آزادی، عدالت، رفع تبعیض جنسی، مشارکت و مدارای اجتماعی در محافل روشنفکری ایران رواج قابل ملاحظه‌ای پیدا کرد. این فضای فکری نیاز به تضارب آراء و اندیشه‌ها را ایجاد می‌کند و تمایل به کسب بینش و توانایی تحلیل مسائل اجتماعی - سیاسی جامعه ایران را افزایش می‌دهد. اگر در یک جامعه احزاب، تشکل‌ها و نهادهای مردمی به‌طور فعال حضور داشته باشند، گرایش‌های مدنی از طریق عضویت در این تشکل‌ها و تبادل نظر درباره مسائل اجتماعی به‌طور طبیعی پاسخ داده خواهد شد. در صورت فقدان یا ضعف تشکل‌های مدنی یکی از راه‌های کسب بینش اجتماعی، گفت‌وگو، مشارکت و نظارت بر امور اجتماعی می‌تواند تحصیل در رشته‌هایی باشد که به خاطر ماهیت موضوعی شان امکان پرداختن به این مباحث را فراهم می‌آورند.

مدرک گرایی: گاهی علاقه به تحصیلات دانشگاهی و انتخاب رشته تحت تأثیر فشار هنجاری صورت می‌گیرد. «در جامعه مدرک‌گرا انتخاب رشته‌های خاص وسیله‌ای برای دستیابی به منزلت و مقبولیت اجتماعی و صعود از نردبان ترقی است» (رفیع پور، ۱۳۸۱: ۱۱۸). «رندا ل کولینز (Collins, 1979) نیز جامعه آمریکا را یک جامعه مدرک‌گرا می‌نامد، یعنی جامعه‌ای که در آن بیش از محتوا به دستاوردهای آموزشی اهمیت داده می‌شود. از نظر او این واقعیت که دانشجویان در جامعه آمریکا به رشته‌هایی مانند مدیریت و علوم کامپیوتری توجه نشان می‌دهند مصدق رقابت به خاطر قدرت یا شرود است» (نقل از رایرسون، ۱۳۷۲: ۳۶۶). ممکن است داشتن مدرک کارشناسی ارشد جامعه‌شناسی نه به دلیل محتوای علمی، بلکه به خاطر سهولت پذیرفته شدن در آزمون ورودی و امتیازاتی که از این ماجرا ایجاد می‌کند حائز اهمیت شده باشد.

نیازهای شناختی و هویتی: گاهی انسان‌ها نیازمند کسب دانش هستند تا از طریق آن بتوانند به بسط آگاهی در مورد خویش نائل شوند، بتوانند درون خویش را بکاوند و به این پرسش که چه کسی هستند، پاسخ دهند. این قبیل نیازها به خصوص در دنیای کنونی که دائم در حال تغییر است بیشتر بروز پیدا می‌کند. زیرا «انسان مدرن در طی زندگی خود جایه‌جایی زیست جهان‌های مختلف را تجربه می‌کند. زندگی مدرن تجربه چندگانگی را ذاتی آگاهی فرد می‌سازد» (محمدی، ۱۳۸۶: ۸۸). گیدنزن نیز، معتقد است «هویت انسان خاصیت بازاندیشانه دارد. روایت ما از هویت شخصی مان در پیوند با اوضاع به سرعت در حال تغییر زندگی اجتماعی در سطح محلی و جهانی تکوین می‌یابد، تغییر می‌کند و به طور تأملی حفاظت می‌شود.» (به نقل از کسل، ۱۳۸۳: ۴۷۲ - ۴۷۱).

به نظر می‌رسد در شرایط کنونی جامعه‌شناسی می‌تواند تأمین‌کننده بخشی از نیازهای هویتی افراد باشد. زیرا «تفکر جامعه‌شناسی حساسیت و بردازی انسان را در برابر تنوع و گوناگونی افزایش می‌دهد، به فهم ما دقیق و واضح می‌بخشد و چشم ما را بر حوزه‌های جدیدی که فراتر از تجربه مستقیم است، باز می‌کند به طوری که می‌توان اقتضایات انسانی را که پیش از این از دیدمان مغفول مانده بود، کشف کرد. انسان مجهز به چنین دانشی را بطریقه میان عمل اجتماعی و شرایط اجتماعی را می‌شناسند و می‌دانند امور مقاوم دربرابر تغییر، چگونه ممکن است تغییر پیدا کنند» (بومان و مای، ۲۰۰۱: ۱۱).

با تکیه بر مجموع نظرات یادشده می‌توان گفت انتخاب رشته جامعه‌شناسی تابعی است از:

- ارزیابی انتقادی از تحصیل در رشته قبلی،
- آگاهی و شناخت از مختصات رشته جامعه‌شناسی،

-- تأثیرپذیری از دیگران قابل اعتماد و مهم،

-- شکل‌گیری انتظارات مثبت از سودمندی تحصیل در رشته جامعه‌شناسی.

انتظارات مثبت از جامعه‌شناسی ممکن است حاصل شکل‌گیری نیازهای شناختی و هویتی، اعتقاد به ضرورت اصلاح و برنامه‌ریزی اجتماعی از طریق جامعه‌شناسی، رشد گرایش‌های مدنی و ضعف نهادهای مدنی در جامعه، فضای اجتماعی موجود در یک جامعه در حال گذار و در نهایت به دلیل سودمندی‌های عملی تحصیل در این رشته باشد.

۳. روش‌شناسی

این مطالعه با روش پیمایشی و با رویکردی اکتشافی انجام شده است. به این معنا که به جای آزمون مجموعه‌ای از فرضیات از پیش طراحی شده، شناسایی و واکاوی ابعاد مختلف موضوع مورد مطالعه مدنظر بوده است. به عبارت دیگر نویسنده درصد است مشخص سازد دانش آموختگان رشته‌های دیگر چرا و چگونه به رشته جامعه‌شناسی علاقمند شده‌اند و در حال حاضر در ارتباط با جامعه‌شناسی دارای چه نظرات و جهت‌گیری‌هایی هستند.

پرسش‌ها و مفاهیم تحقیق: موضوع مورد بررسی در چند بخش شامل وضعیت تحصیلی افراد قبل از ورود به جامعه‌شناسی، نگرش افراد هنگام انتخاب جامعه‌شناسی و نگرش کنونی افراد نسبت به جامعه‌شناسی قابل تفکیک است. متغیرها و معرفهای مربوطه در جدول شماره ۲ منعکس شده است.

جدول ۲. متغیرها و تعاریف عملیاتی آن‌ها

معرفهای درجه ۲	معرفهای درجه ۱	مفهوم مورد بررسی
نوع رشته، رتبه فرد هنگام انتخاب رشته، معدل تحصیلی	۱. وضعیت تحصیلی در رشته قبل	وضعیت تحصیلی
دلایل انتخاب رشته قبل، ارزیابی از ویژگی‌های رشته، زمان کاهش علاقه و مصمم شدن برای تغییر رشته	۲. نگرش نسبت به رشته قبل	افراد پیش از انتخاب جامعه‌شناسی
میزان شناخت از جامعه‌شناسی (آگاهی)	۱. میزان شناخت از جامعه‌شناسی	نگرش افراد هنگام انتخاب جامعه‌شناسی
تأثیرپذیری از روشنفکران، اعضای خانواده، اقوام و دوستان در چهت علاقمند شدن به جامعه‌شناسی (هنچارهای ذهنی)	۲. میزان تأثیرپذیری از دیگران مهم	
سودمندی‌های مادی، رفع نیازهای شناختی و هویتی، وجود گرایش‌های مدنی، باور به ضرورت مهندسی اجتماعی (گرایش)	۳. انتظار فایده از جامعه‌شناسی	
ارزیابی از دستاوردها و ثمرات تحصیل در جامعه‌شناسی، رضایت از تحصیل جامعه‌شناسی، احتمال توصیه جامعه‌شناسی به دیگران	۱. ارزیابی از جامعه‌شناسی	نگرش فعلی افراد نسبت به جامعه‌شناسی
مشکلات آموزشی، پژوهشی، شعلی، ارتباطی	۲. مشکلات تحصیل در جامعه‌شناسی	

جمعیت تحقیق: جمعیت تحقیق شامل افرادی است که در مقطع کارشناسی دانش آموخته رشته هایی دیگر بوده اند اما در مقطع کارشناسی ارشد یا دکترا به تحصیل در رشته جامعه شناسی و پژوهش علوم اجتماعی پرداخته اند، اعم از این که در زمان تحقیق دانشجو بوده یا فارغ التحصیل شده باشند.^۱

دامنه تحقیق و شیوه انتخاب افراد: دامنه تحقیق شامل کلیه دانشگاه های دولتی است که در آن جا مقطع کارشناسی ارشد و دکترا رشته جامعه شناسی و پژوهش اجتماعی دایر می باشد. از آن جا که تعداد افراد در مقطع تحصیلات تكمیلی جامعه شناسی به طور نسبی محدود است، بنابراین از دست دادن تعدادی از آن ها در قالب روش نمونه گیری موجه به نظر نمی رسید. به این دلیل در انتخاب افراد مورد نظر از روش تمام شماری -ونه نمونه گیری- استفاده شده است. از همکاران تحقیق تقاضا شد ضمن مراجعه به دفاتر گروه های جامعه شناسی یا علوم اجتماعی دانشگاه های مختلف افرادی را که در زمان گردآوری اطلاعات دانشجو بوده یا تحصیل آن ها به اتمام رسیده اما امکان تماس با آن ها وجود داشت، شناسایی نمایند. بر این اساس در مجموع ۱۲۵ نفر (از دانشگاه اصفهان ۹ نفر، الزهراء ۱۳ نفر، امام خمینی ۶ نفر، بابلسر ۳ نفر، تبریز ۲ نفر، تربیت مدرس ۱۰ نفر، تربیت معلم ۹ نفر، تهران ۱۴ نفر، رشت ۲ نفر، شهید بهشتی ۹ نفر، شیراز ۶ نفر، علامه طباطبائی ۱۵ نفر، فردوسی مشهد ۱۱ نفر، کرمان ۵ نفر، همدان ۵ نفر) مورد مصاحبه قرار گرفتند.

ابزار و شیوه گردآوری اطلاعات: اطلاعات تحقیق با استفاده از پرسشنامه و مصاحبه حضوری در بهار ۱۳۸۷ گردآوری شده است. در مواردی که افراد در دانشگاه حضور نداشتند پرسشگر به محل مورد نظر پاسخگو مراجعه و مصاحبه را آن جا به انجام رسانده است. برای برخی از افراد نیز پرسشنامه از طریق پست الکترونیک ارسال شد.

اعتبار و روایی سنجه ها: افرادی که از رشته های دیگر به جامعه شناسی مهاجرت کرده اند، دارای جمعیت بزرگی نیستند. بنابراین اگر به منظور بررسی آزمون روایی و پایایی سنجه های تحقیق نمونه ای ۳۰ نفره مورد مطالعه مقدماتی قرار می گرفت، بخشی از جمعیت قلیل تحقیق در مرحله تحقیقات اولیه ریزش پیدا می کرد. از این رو پرسشنامه برای ۷ نفر از اساتید و پژوهشگران

۱. لازم به ذکر است هر چند سایر رشته هایی که در زیر مجموعه علوم اجتماعی قرار می گیرند مانند مطالعات فرهنگی، مطالعات زنان، مردم شناسی و جمعیت شناسی نیز مورد اقبال دانش آموختگان رشته های دیگر هستند اما از آن جا که اهداف، برنامه ها و محتوای علمی دو رشته جامعه شناسی و پژوهش اجتماعی با جریان اصلی حاکم بر جامعه شناسی ایران ساخته بیشتری دارد، از این رو به نظر می رسد جست و جو دلایل گرایش افرادی که این دو رشته را انتخاب کرده اند مناسبت بیشتری با موقعیت جامعه شناسی ایران دارد.

جامعه‌شناسی و ۵ نفر از افرادی که رشته قبلى شان جامعه‌شناسی نبود فرستاده شد و اصلاحات لازم براساس نظرات آنان انجام شد. همچنین بهمنظور افزایش اعتبار اطلاعات، تلاش شد در هر دانشگاه مصاحبه‌ها توسط یکی از دانشجویان همان دانشگاه انجام شود.

۴. یافته‌ها

از نظر ترکیب جنسی ۳۲/۵ درصد از مصاحبه‌شوندگان زن و ۶۷/۵ درصد مرد بودند و از نظر وضعیت تأهل، ۵۱ درصد متاهل و ۴۹ درصد مجرد بوده‌اند. ۶۱ درصد از پاسخ‌گویان شاغل و مابقی غیر شاغل بوده‌اند. ۶۵ درصد از پاسخ‌گویان در یکی از دانشگاه‌های مستقر در شهرستان تهران و ۳۵ درصد در دانشگاه‌های سایر مناطق کشور تحصیل می‌کردند. از نظر وضعیت تحصیلی ۸۸ درصد از افراد مورد مطالعه، دانشجوی کارشناسی ارشد یا فارغ‌التحصیل آن مقطع و ۱۲ درصد دانشجوی دکترا یا فارغ‌التحصیل آن مقطع بوده‌اند. ۷۰ درصد از پاسخ‌گویان در رشته جامعه‌شناسی و ۳۰ درصد در رشته پژوهش علوم اجتماعی تحصیل کرده‌اند. هنگام انتخاب رشته جامعه‌شناسی یا پژوهش علوم اجتماعی ۳۵ درصد از افراد با رتبه‌های ۱-۲۰ پذیرفته شده بودند. میانگین رتبه پاسخ‌گویان ۵۰ است. معدل آخرین ترم تحصیلی دانشجویان و معدل کل دانش‌آموختگان حدود ۱۷ می‌باشد.

۴-۱. وضعیت پاسخ‌گویان قبل از انتخاب جامعه‌شناسی

رشته تحصیلی قبلى و انگیزه انتخاب آن: نسبت دانشجویان در رشته‌های علوم پایه ۳۲ درصد، در رشته‌های فنی مهندسی ۲۳ درصد، در علوم پزشکی ۸ درصد، در علوم کشاورزی ۶/۶ درصد و در هنر ۱ درصد بوده است. رشته‌های علوم انسانی شامل زبان‌های داخلی و خارجی ۲۰ درصد نمونه و رشته‌های علوم اجتماعی عام شامل اقتصاد، حقوق، علوم سیاسی، روان‌شناسی، جغرافیا، تاریخ، فلسفه، علوم تربیتی ۱۰ درصد جمعیت تحقیق را تشکیل می‌دادند. تفکیک رشته‌ها به دو گروه علوم انسانی - اجتماعی و غیر علوم انسانی - احتماعی نشان می‌دهد که ۷۱ درصد از پاسخ‌گویان از رشته‌های گروه دوم که دارای زمینه‌های فکری و مطالعاتی بسیار متفاوت از علوم انسانی - اجتماعی می‌باشند به جامعه‌شناسی آمده‌اند. میانگین معدل دانشجویان در رشته قبل ۱۵ بوده است. البته با توجه به این‌که معیارهای ارزشیابی در رشته‌ها و دانشگاه‌های مختلف متفاوت است، نمی‌توان در مورد معدل افراد با اطمینان قضاوت کرد.
بهمنظور شناسایی دقیق تردیدگاه پاسخ‌گویان از آن‌ها سؤال شد چرا رشته قبلى خود را انتخاب کرده بودند. فقط ۳۵٪ از پاسخ‌گویان اظهار کردند که براساس علاقه شخصی خود به

انتخاب پرداخته اند. در سایر موارد دلایل دیگری که ارتباط مستقیمی با علاقه فرد نداشته مانند تصادفی و بی برنامه بودن (۱۳٪)، امکان یافتن شغل و کسب درآمد (۱۲٪)، نداشتن رتبه کافی برای انتخاب رشته های دیگر و صرف تمایل به ورود به دانشگاه (۷٪)، اجبار خانواده یا جو فرهنگی جامعه (۶٪)، توصیه دیگران (۳٪) و در نهایت فرار از سربازی (۲٪) مؤثر بوده است. علاقه به رشته اولیه و ارزیابی از آن: از نظر میزان علاقه به رشته قبلی توزیع پاسخ ها در سه طبقه کم (۳۰٪)، متوسط (۳۲٪) و زیاد (۳۷٪) تقریباً مشابه است. علاوه بر بررسی میزان علاقه، ارزیابی کلی پاسخ گویان از رشته قبلی شان بر اساس ارائه تعدادی از صفت ها و نظرخواهی درباره آنها انجام شد. نتایج به دست آمده نشان می دهد که ۶۱ درصد از پاسخ گویان امکان ادامه تحصیل در مقاطع بالاتر، ۵۸ درصد احتمال یافتن شغل تخصصی، ۵۰ درصد خوشنامی و ۴۶ درصد امکان پولساز بودن رشته قبلی خود را در حد بالا یا زیاد ارزیابی کرده اند. بنابراین، می توان گفت رشته قبلی دانشجویان از نظر شغل یابی، ارتقا اجتماعی، کسب منزلت اجتماعی و درآمدزا بودن در حد قابل قبولی اقناع کننده بوده است. اما میزان میانگین ها در مورد مقولاتی مانند هماهنگی رشته با علاقه، تنوع، جذابیت و کاربردی بودن مباحثت علمی رشته نسبت به سایر مقولات در سطح نازل تری قرار دارد.

جدول ۳. ارزیابی پاسخ گویان از رشته قبلی شان (تعداد ۱۲۵)

میانگین (۱-۴)	تعداد	طبقات پاسخ %				ویژگی ها
		زیاد	متوسط	کم	اصلاً	
۲/۶	۱۲۲	۶۱	۲۵	۱۰	۴	۱. امکان ادامه تحصیل در مراتب بالاتر
۲/۵	۱۲۳	۵۸	۱۸	۱۸	۵	۲. امکان یافتن شغل تخصصی
۲/۴	۱۲۱	۴۶	۲۶	۲۰	۸	۳. پول ساز بودن رشته
۲/۳	۱۲۳	۴۹	۲۶	۲۰	۵	۴. خوشنامی رشته در جامعه
۲/۳	۱۲۲	۴۸	۳۰	۱۷	۴	۵. دسترسی به منابع آموزشی و مطالعاتی
۲/۲	۱۲۲	۳۰	۱۹	۳۹	۱۲	۶. عاتزایعی بودن مباحثت
۲/۲	۱۲۲	۲۱	۴۲	۳۱	۵	۷. دسترسی به تجهیزات پژوهشی
۲/۲	۱۲۱	۳۳	۲۸	۲۳	۶	۸. هماهنگی با استعدادها و توانایی ها
۲/۲	۱۲۲	۳۹	۳۶	۲۰/۵	۴	۹. دشواری و پیچیدگی محتوای درس ها
۲/۲	۱۲۲	۴۲	۳۸	۱۹	۱	۱۰. تنوع موضوعات مورد مطالعه
۲/۱	۱۲۳	۳۳	۴۲	۲۱	۴	۱۱. کارآئی اساتید از نظر علمی
۲/۱	۱۲۲	۴۰	۳۰	۲۷	۳	۱۲. کاربردی بودن درس ها
۲/۱	۱۲۳	۳۴	۳۸	۲۴	۳	۱۳. جذابیت موضوعات
۲/۵	۱۱۷	۱۴	۳۷	۳۹	۱۰	شاخص کل ارزیابی مثبت از رشته Alpha = ۶۷٪

شاخص کل ارزیابی از رشته که از ترکیب مؤلفه‌های یاد شده به دست آمده و معرف میزان رضایت از رشته می‌باشد نشان می‌دهد که ۵۰ درصد از پاسخ‌گویان از رشته قبلی خود ارزیابی چندان مثبتی نداشته‌اند و ۱۴ درصد از آن‌ها ارزیابی شان مثبت بوده است.

کاهش علاوه بر رشته قبل: به این منظور از پاسخ‌گویان سؤال شد چه وقت تصمیم گرفتید رشته تحصیلی تان را تغییر دهید؟ در پاسخ به این پرسش ۱۰ درصد از پاسخ‌گویان اعلام کردند از همان ابتدای تحصیل، ۴۹ درصد در اواسط سال‌های تحصیل، و ۴۰ درصد پس از پایان تحصیل عزم تغییر رشته کردند. درواقع می‌توان گفت حدود ۹۰ درصد از پاسخ‌گویان پس از داشتن فرصت کافی برای تجربه و ارزیابی رشته قبل تصمیم به تغییر گرفته‌اند. این واقعیت نشانه‌آن است که تصور اولیه افراد هنگام انتخاب رشته بیشتر تحت تأثیر خانواده و مدرسه که از یکسو مبنی بر ارزش‌گذاری مبالغه‌آمیز بر رشته‌های فنی و پزشکی، و از سوی دیگر ضعف نظام مشاوره در سطح آموزش متوجه و عدم شناخت کافی نسبت به قابلیت‌های سایر رشته‌ها می‌باشد شکل گرفته است. اما پس از کسب تجربه‌عینی و عملی در مورد آن رشته و اطلاع یافتن از ظرفیت‌های محتوازی رشته‌های دیگر فرایند ناهمانگی شناختی تحقق پیدا می‌کند و در این شرایط گرایش فرد درمعرض تغییر قرار می‌گیرد.

۴-۲. نگرش افراد هنگام انتخاب جامعه‌شناسی

برای شناسایی زمینه‌های انتخاب رشته جامعه‌شناسی شیوه آشنایی با جامعه‌شناسی، دلایل انتخاب جامعه‌شناسی و برخی دیگر از ویژگی‌های مرتبه به آن بررسی شده است.

شیوه آشنایی با جامعه‌شناسی: به این منظور از پاسخ‌گویان سؤال شد که چگونه با جامعه‌شناسی آشنا شدند. نتایج به دست آمده نشان می‌دهد که مطالعه مجلات فرهنگی، اجتماعی و سیاسی (میانگین ۳/۲) در رتبه اول، مطالعه رمان‌ها و کتاب‌های ادبی (میانگین ۷/۲) در رتبه دوم، مطالعه کتاب‌ها و مجلات تخصصی جامعه‌شناسی (میانگین ۶/۲) در رتبه سوم قرار دارند. درواقع باید گفت آثاری که در خارج از چارچوب رسمی و آکادمیک علوم اجتماعی تولید شده در مقایسه با ادبیات تخصصی جامعه‌شناسی، نقش بیشتری در اطلاع‌رسانی نسبت به جامعه‌شناسی داشته است.

ارتباط و گفت‌وگو با دانشجویان رشته جامعه‌شناسی (میانگین ۴/۲) و با استاید جامعه‌شناسی (میانگین ۱/۲) در مرتبه چهارم و پنجم قرار دارد. ضعیف‌ترین موارد به نقش رادیو تلویزیون (میانگین ۲)، شرکت در جلسات دفاعیه، سخنرانی‌ها و همایش‌های جامعه‌شناسی (با میانگین ۱/۵)، مطالعه کتاب‌های درسی جامعه‌شناسی در دبیرستان (با

میانگین ۱/۵) اشاره دارد. از ترکیب مجموع مؤلفه های یاد شده شاخص کل میزان مطالعه و آگاهی نسبت به جامعه شناسی به دست آمد. میانگین شاخص مربوطه ۲/۵ از ۴ می باشد.

نقش دیگران مهم: همان طور که پیش از این اشاره شد پذیرش نوآوری مستلزم دخالت یک مکانیسم نفوذ شخصی است (بودون، ۱۳۶۴: ۱۴۶). در واقع اگر بتوان پذیرفت که انتخاب جامعه شناسی برای فردی که در رشتۀ دیگر تحصیل می کرده یک امر نوآورانه محسوب شود، در این صورت می توان انتظار داشت این فرایند از طریق تأثیرپذیری از فرد یا افراد صاحب نفوذ شکل گرفته باشد. به این منظور دو نوع پرسش زیر مطرح شد:

— ابتدا از پاسخ‌گویان سؤال شد که از بین روشنفکران اجتماعی - سیاسی ایرانی آیا فرد خاصی در علاقه مندی شما به جامعه شناسی تأثیر داشته است؟ ۸۰ درصد از پاسخ‌گویان به این سؤال پاسخ مثبت دادند. سپس از آن‌ها تقاضا شد نام افراد مورد نظر خود را ذکر نمایند. پاسخ‌های ارائه شده در دو گروه دستۀ اول اندیشمتدان و روشنفکرانی که خارج از حوزۀ جامعه شناسی رسمی قرار دارند و دستۀ دوم اندیشمتدان و جامعه شناسانی که در چارچوب نظام دانشگاهی به فعالیت می پردازند، قابل دسته‌بندی است.

از بین افراد گروه اول که ۶۵ درصد انتخاب‌ها را به خود اختصاص می دهند به ترتیب به علی شریعتی، عبدالکریم سروش، مرتضی مطهری، جلال آل احمد، احسان نراقی، داریوش آشوری، احمد شاملو، سید محمد خاتمی، مصطفی ملکیان، مجتبهد شبسنی، علیرضا علوی تبار و بابک احمدی اشاره شده است. ۳۵ درصد باقیمانده به استادی جامعه شناسی مربوط است که به دلیل پرهیز از جانبداری از ذکر نام آن‌ها پرهیز می شود. این یافته با یافته‌های قبل مبنی بر این‌که روشنفکران غیردانشگاهی نقش بیشتری در ایجاد علاوه نسبت به جامعه شناسی داشته‌اند، همانگ است.

از بین افراد گروه اول، شریعتی با کسب ۳۰ درصد از آراء با فاصلۀ زیادی از نفرات بعد در رتبۀ اول قرار دارد. به نظر می‌رسد نقش شریعتی در آشناسازی و علاقه مند ساختن افراد به جامعه شناسی به دورۀ قبل از انقلاب محدود نمی شود، بلکه این تأثیر تا زمان کنونی همچنان استمرار دارد.

دومین فرد مورد اشاره سروش است. وی طی دو دهۀ گذشته با تکیه بر یک رویکرد فلسفی - اجتماعی به ترجمه یا تدوین آثار متعددی هم‌چون علم چیست فلسفه چیست (۱۳۵۷)، قبض و بسط تئوریک شریعت (۱۳۶۹)، فربه‌تر از ایدئولوژی (۱۳۷۲)، تبیین در علوم اجتماعی (۱۳۷۳) و درس‌هایی در فلسفه علم الاجتماع (۱۳۷۴) پرداخته است. این آثار به همراه دیگر آثاری که به طور مستقیم یا غیرمستقیم به مباحث فلسفی - اجتماعی مربوط است در شکل‌گیری بخشی از ادبیات جامعه شناسی (به خصوص در حوزۀ روش شناسی) در ایران سهم مؤثری داشته است. صرف‌نظر از داوری درباره صحّت و سقم اندیشه‌های سروش، نمی‌توان

منکر این واقعیت شد که در سال‌های گذشته تفکرات وی در زمینه مناسبات بین دین و جامعه منشاء چالش‌های جدیدی شده است و در جلب توجه افراد نسبت به مباحث اجتماعی مؤثر بوده است. در مرحله بعد در مورد میزان تأثیرپذیری از فرد مورد اشاره (دیگری مهم) سؤال شد. حدود ۷۰ درصد از پاسخ‌گویان اظهار کرده‌اند که در حد زیاد یا خیلی زیاد تحت تأثیر افکار و اندیشه‌های روشنفکرانی بوده‌اند که از آن‌ها نام برده‌اند.

سپس شیوه تأثیرپذیری از روشنفکران اجتماعی - سیاسی بررسی شد. به این منظور از پاسخ‌گویان سؤال شد چگونه با افکار او (یا آن‌ها) آشنا شدید. اطلاعات به دست آمده به ترتیب به مطالعه آثار مکتوب آن‌ها ۶۰٪، شرکت در سخنرانی‌ها و گردهمایی‌ها ۱۳٪، شنیدن نوارهای سخنرانی ۱۱٪، شرکت در کلاس درس افراد موردنظر ۷٪، رسانه‌های جمعی ۷٪ دوستان ۶٪ خانواده ۳٪ و فعالیت‌های دانشگاهی یا همکاری با سازمان‌های غیردولتی ۲٪ اشاره دارد. در واقع پاسخ‌گویان صرفاً بر مبنای یک گرایش عاطفی تحت تأثیر روشنفکران نبوده‌اند بلکه این فرایند بر مبنای تعامل فکری و آگاهی از نقطه نظرات آن اندیشمندان به صورت تدریجی شکل گرفته است. غیر از روشنفکران اجتماعی - سیاسی نقش افراد دیگر از جمله دوستان، اساتید جامعه‌شناسی، اساتید رشته قبل، والدین، خواهر یا برادر که می‌توانستند نقش دیگران مهم را ایفا کنند، نیز مورد سؤال قرار گرفت. مقایسه میانگین‌ها در هردو مورد نشان می‌دهد که از بین موارد ذکر شده دوستان هم در علاقه‌مند ساختن فرد به جامعه‌شناسی (۶۱٪) و هم در تصمیم‌گیری برای انتخاب آن دارای بیشترین (۵۵٪) نقش بوده‌اند. در مقابل والدین فقط در ۶ درصد از موارد در علاقه‌مندی و فقط در ۳ درصد از موارد در فرایند تصمیم‌گیری افراد تأثیر داشته‌اند.

در همین راستا از پاسخ‌گویان سؤال شد نظر والدین تان در مورد تغییر رشته تحصیلی شما چه بود؟ فقط ۱۶ درصد از پاسخ‌گویان اعلام کردند که والدین آن‌ها موافق تصمیم‌شان بوده‌اند، ۲۴ درصد دیگر والدین‌شان بی‌نظر و ۶ درصد نیز مخالف بوده‌اند. به عبارت دیگر، تعداد قابل ملاحظه‌ای از پاسخ‌گویان علی‌رغم مخالفت والدین‌شان به تغییر رشته تحصیلی مبادرت ورزیده‌اند. براساس این یافته شاید بتوان گفت هرچند که هنگام انتخاب رشته در اولین مقطع تحصیلی فرزندان ترجیحات والدین نقش تعیین‌کننده‌ای داشته، اما احتمالاً در سال‌های بعد یعنی در جریان تغییر رشته قبل و انتخاب رشته جدید، دوستان جایگاه مهم‌تری پیدا کرده‌اند. این نکته این باور عمومی را تأیید می‌کند که رفتار جوانان تا حد زیادی تحت نفوذ رابطه با دوستان‌شان شکل می‌گیرد.

به منظور بررسی دقیق‌تر نقش دوستان از پاسخ‌گویان سؤال شد آیا از بین دوستان شما کسی بوده که او هم مثل شما تمایل داشته باشد رشته تحصیلی خود را تغییر بدهد؟ از

پاسخگویان به این پرسش پاسخ مثبت داده اند. در تأیید گمانه فوق و با الهام از اندیشه فیش باین و آیزن می توان گفت گرایش دوستان به تغییر رشته در آماده کردن هنجارهای ذهنی پاسخگویان درمورد تغییر رشته بی تأثیر نبوده است.

اطلاعات یادشده نشان داد ۸۰ درصد از پاسخگویان به صراحت اعلام کرده اند که به واسطه تأثیرپذیری از یکی از روشنفکران ایرانی، به جامعه شناسی گرایش پیدا کرده اند. حدود ۶۰ درصد از افراد اظهار کرده اند که دوستان آنها در علاقه مندی آنها به جامعه شناسی و در فرایند تصمیم گیری آنان مؤثر بوده اند. بنابراین گمانه مربوط به تأثیرپذیری از دیگران مهم هم درمورد روشنفکران و هم درمورد دوستان تأیید می شود.

انتظار فایده از جامعه شناسی

پیش از این به این نکته اشاره شد که احتمال دستیابی به نتایج سودمند از یک اقدام که از آن تحت عنوان انتظار فایده یاد می شود در گرایش نسبت به آن پدیده دخالت دارد. در مطالعه حاضر برای سنجش انتظار فایده از چند معیار استفاده شده است. ابتدا در قالب یک سؤال باز از مشارکت کنندگان در تحقیق سؤال شد چه چیز باعث شد رشته جامعه شناسی را انتخاب کنید؟ طبقه بندی پاسخ ها به ترتیب زیر است:

-- علاقه مندی به رشته جامعه شناسی٪/۴۳

-- علاقه مندی به شناخت جامعه و اعتقاد به سودمندی جامعه شناسی در خدمت اصلاح اجتماعی٪/۲۴

-- پیشینه مطالعات و فعالیت های اجتماعی و سیاسی٪/۱۴/۵

-- نارضایتی از رشته قبل٪/۹

-- توصیه خانواده و دوستان٪/۹

-- فرار از سربازی، کسب درآمد، عدم امکان قبولی در رشته های دیگر٪/۷

سپس از آنها سؤال شد اگر رشته جامعه شناسی پذیرفته نمی شدید حاضر بودید آنقدر امتحان بدید، تا بالآخره قبول شوید؟ ۷۸ درصد یعنی سه چهارم از پاسخگویان به این پرسش پاسخ مثبت داده اند. تلاش مصراوه و مکرر برای پذیرفته شدن در جامعه شناسی می تواند معرف شدت انتظار مثبت از این رشته باشد.

در مرحله بعد به منظور درک بهتر منطق انتخاب افراد و وارد شدن در لایه های عمیق تر اندیشه و گرایش آنها دیدگاه پاسخگویان در قالب مجموعه ای از عبارت ها که معطوف به شناسایی انتظار فایده از جامعه شناسی بود، مورد ارزیابی قرار گرفت. نتایج به دست آمده را که در جدول شماره ۴ منعکس می باشد، می توان به ترتیب زیر خلاصه نمود:

--کمترین یا ضعیف‌ترین انتظار فایده از جامعه‌شناسی: برای ۸۶ درصد از پاسخ‌گویان معیار کسب درآمد، برای ۸۱ درصد از افراد سهولت درک جامعه‌شناسی و برای ۶۲ درصد از مشارکت‌کنندگان کسب اعتبار و وجهه اجتماعی دارای کمترین اهمیت بوده است. به این ترتیب، می‌توان گفت معیارهایی که بیشتر مبتنی بر سودمندگرایی عملی برای دستیابی به اهداف است، در مقایسه با عوامل دیگر سهم اندکی در گرایش به جامعه‌شناسی داشته است.

--بیشترین یا قوی‌ترین انتظار فایده از جامعه‌شناسی: نیاز به یک حوزه فکری گستردere، کنجدکاوی در مورد مسائل اجتماعی و سیاسی، علاقه‌مندی به شناخت تحولات زمان و توانایی موضع‌گیری مناسب در برابر رویدادهای اجتماعی -سیاسی برای اکثریت قریب به اتفاق یعنی ۶۴ - ۸۲ درصد از پاسخ‌گویان در حد خیلی زیاد و زیاد حائز اهمیت بوده است.

جدول ۴. انتظار فایده از جامعه‌شناسی (تعداد=۱۲۵)

میانگین (۱-۵)	تعداد معتبر	طبقات پاسخ %				انتظارات
		خیلی زیاد/زیاد	متوسط	خیلی کم		
۲	۱۲۵	۱۸/۵	۱۵/۵	۶۶		۱. امکان پذیرفته شدن من در جامعه‌شناسی بیش از رشتة قبلی ام بود
۲	۱۲۴	۹/۷	۲۹	۶۲/۳		۲. فکر می‌کرم رشتة جامعه‌شناسی اعتبار آدم را زیاد می‌کند
۱/۶	۱۲۵	۱۱	۸	۸۱		۳. فکر کرم رشتة جامعه‌شناسی از رشتة قبلی ام ساده‌تر باشد
۱/۴	۱۲۵	۶/۵	۷/۳	۸۶/۲		۴. به نظر می‌رسید بازار کار جامعه‌شناسی بهتر از رشتة قبلی ام باشد
۴	۱۲۴	۸۲	۹	۹		۵. من به یک حوزه فکری گستردتر از رشتة قبلی خودم نیاز داشتم
۳/۸	۱۲۳	۷۱	۱۴	۱۵		ع احساس می‌کرم استعداد و توانایی من با جامعه‌شناسی تناسب بیشتری دارد
۲/۸	۱۲۳	۵۳/۵	۲۱	۲۵/۵		۷. رشتة قبلی من بیشتر یک فن را می‌آموخت اما جامعه‌شناسی مهارت زندگی در یک دنیای پیچیده را به آدم می‌دهد
۳/۵	۱۲۵	۵۵	۲۱	۲۴		۸. در جامعه‌شناسی امکانات بیشتری برای پژوهش وجود دارد
۳/۶	۱۲۲	۵۷	۲۱	۱۹		۹. تصور می‌کرم با دانستن جامعه‌شناسی بهتر می‌توانم به کاهش مشکلات جامعه کمک کنم
۳/۴	۱۲۱	۵۳/۵	۲۱/۵	۲۵		۱۰. فکر می‌کرم با آموختن جامعه‌شناسی بهتر می‌توانم به توسعه جامعه ام کمک کنم
۴/۳	۱۲۴	۸۲/۵	۱۱/۵	۶		۱۱. فکر کرم جامعه‌شناسی می‌تواند پاسخ‌گوی کنجدکاوی‌های من در مورد مسائل اجتماعی -سیاسی زمان ام باشد
۴/۲	۱۲۵	۸۲	۱۴	۴		۱۲. دوست داشتم جامعه‌شناسی بخوانم تا بهتر بتوانم تحولات دوران معاصر را تحلیل کنم
۴/۱	۱۲۴	۶۴	۲۴	۱۲		۱۳. فکر می‌کرم با دانستن جامعه‌شناسی بهتر می‌توانم در برابر رویدادهای اجتماعی -سیاسی موضع‌گیری کنم
۳/۳	۱۱۵	۲۲/۵	۷۰/۵	۰/۷		کل انتظار فایده از جامعه‌شناسی Alpha=%۷۷

ارقام مربوط به شاخص کل انتظار فایده از جامعه شناسی نشان می دهد که در مجموع نسبت افرادی که انتظار فایده جامعه شناسی را در حد زیاد و خیلی زیاد (۲۲٪) ارزیابی کرده اند بیش از افرادی است که در حد کم و خیلی کم (۷٪) ارزیابی کرده اند. ۷۰ درصد از پاسخ‌گویان فایده تحصیل در رشته جامعه شناسی را در حد متوسط ارزیابی کرده اند.

به منظور برآورده دقيقتر انتظارات پاسخ‌گویان از جامعه شناسی یک بار تمام مواردی که در جدول ۴ به آنها اشاره شد از طریق تحلیل عاملی مورد بررسی قرار گرفت. نتایج به دست آمده که در جدول ۵ منعکس می باشد نشان می دهد که کل انتظارات در دو عامل قابل دسته بندی هستند. عامل اول را که بیشتر به مدرک‌گرایی، کسب منزلت و درآمد مربوط است با اندکی تسامح می توان انتظارات ابزاری و مادی‌گرایانه نام‌گذاری کرد. عامل دوم را که بیشتر بازنمای نیازهای معرفتی، دغدغه های مدنی برای مشارکت در عرصه جامعه است می توان با عنوان انتظارات شناختی و مدنی تفکیک نمود. علاوه بر این تفاوت بارز میانگین ها در دو عامل درستی تمایز آنها از یکدیگر را تأیید می کند.

جدول ۵. تحلیل عاملی انتظارات از جامعه شناسی (تعداد = ۱۲۵)

	عامل دوم	عامل اول	انتظارات	
ضریب آلفا= ۰/۶۸ میانگین= ۵	۰/۸۴		۱. سهولت پذیرفته شدن در آزمون ورودی	تأمین نیازهای ابزارگرایانه
	۰/۷۹		۲. آسان بودن درس ها در جامعه شناسی	
	۰/۴۹		۳. کسب اعتبار و منزلت	
	۰/۴۸		۴. امکان یافتن شغل یا منابع اقتصادی	
ضریب آلفا= ۰/۷۵ میانگین= ۵/۳	۰/۷۳		۵. کجکاوی در مورد مسائل اجتماعی - سیاسی	تأمین نیازهای شناختی و مدنی
	۰/۷۱		۶. علیاز به تحلیل تحولات دوران معاصر	
	۰/۶۸		۷. کمک به توسعه و پیشرفت جامعه	
	۰/۶۴		۸. کمک به کاهش مشکلات جامعه	
	۰/۶۱		۹. نیاز به یک حوزه فکری گسترده‌تر از رشته قبل	
	۰/۵۲		۱۰. نیاز به فعالیت پژوهشی	
	۰/۵۰		۱۱. نیاز به تأمیت علاقه، استعداد و توانایی شخصی	
	۰/۴۲		۱۲. نیاز به کسب مهارت برای زندگی در دنیای پیچیده	
	KMO = ۰/۷۸ df = ۹۱ sig = ۰/۰۰۰			

۴-۳. نگرش به جامعه‌شناسی پس از تحصیل در آن

به منظور بررسی ارزیابی نتایج تحصیل در رشته جامعه‌شناسی، سودمندی‌های احتمالی تحصیل در رشته جامعه‌شناسی به پاسخ‌گویان عرضه شد و از آنان تقاضا شد بیان کنند که بعد از گذشت چند سال تحصیل در رشته جامعه‌شناسی هر یک از آثار یا پیامدهای مورد اشاره تا چه اندازه برای آن‌ها ایجاد شده است.

اطلاعات جدول شماره ۶ نشان می‌دهد که در ۷ مورد از ۹ مقوله مورد بررسی، بیش از ۶۰ درصد از پاسخ‌گویان گزینه‌های زیاد و خیلی زیاد را انتخاب کردند. فقط ۲۴ درصد از پاسخ‌گویان اعلام کردند که تحصیل در رشته جامعه‌شناسی در حد زیاد موجب افزایش اعتبار و منزلت اجتماعی آن‌ها شده است. زیرا اکثر پاسخ‌گویان از رشته‌های پژوهشی، علوم پایه و فنی مهندسی به رشته جامعه‌شناسی مهاجرت کردند و رشته قبلی آن‌ها نسبت به جامعه‌شناسی از منزلت بیشتری برخوردار بوده بنا براین طبیعی است که تحصیل در رشته جامعه‌شناسی نقش معناداری در افزایش منزلت اجتماعی آن‌ها نداشته است.

جدول ۶. آموختن جامعه‌شناسی چه دستاوردي برای شما داشته است؟

میانگین (۱-۵)	تعداد	طبقات پاسخ %			مؤلفه‌ها
		زیاد/ازیاد	خیلی	متوسط	
۴/۴	۱۲۳	۹۳	۶	۱	۱. لذت‌بخش بودن مطالعه جامعه‌شناسی
۴/۳	۱۲۳	۷۰	۱۸	۲	۲. هماهنگی جامعه‌شناسی با استعدادها
۳/۹	۱۲۴	۷۸	۱۳	۹	۳. رشد تفکر تقاضانه و تحلیلی
۳/۹	۱۲۳	۷۷	۱۷/۳	۵/۷	۴. شکل‌گیری بینش‌های نازه
۳/۸	۱۲۳	۶۹	۲۳	۸	۵. شناخت تحولات زمان خود
۳/۷	۱۲۴	۶۱	۳۲	۸	۶. پاسخ‌گویی به کنجدکاوی‌های فکری
۳/۷	۱۲۴	۶۴	۲۶	۱۰	۷. تأثیر در زندگی شخصی
۳/۶	۱۲۳	۲۴/۶	۴۱	۳۴/۴	۸. افزایش اعتبار یا منزلت اجتماعی
۳/۱	۱۱۹	۳۶/۴	۳۹	۲۴/۶	۹. افزایش توانایی اصلاح جامعه
۴/۰	۱۱۷	۷۳/۵	۲۴	۲/۵	شاخص ارزیابی فایده جامعه‌شناسی Alpha = .۸۳

برای اکثریت قریب به اتفاق یعنی ۹۳ درصد از پاسخ‌گویان آموختن دانش جامعه‌شناسی در حد خیلی زیاد و زیاد امری اقتصاد کننده و لذت‌بخش بوده است. ۷۸ درصد از پاسخ‌گویان معتقد هستند جامعه‌شناسی در حد زیاد به رشد تفکر نقادانه و تحلیلی آنها کمک کرده است. همچنین برای ۷۷ درصد از پاسخ‌گویان جامعه‌شناسی در حد زیاد منشأ رشد بینش‌های تازه شده است. از بین مقولات مورد بررسی توانایی در اصلاح جامعه دارای پایین‌ترین میانگین است. پاسخ‌گویان در توضیح این نکته بیان می‌کردند در خلال فراگیری جامعه‌شناسی به این ادراک رسیدند که توانایی اصلاح جامعه یک اقدام فردی و شخصی نیست و بیشتر به تغییر مناسبات قدرت و ساختارهای کلان جامعه وابسته است که فراتر از دایره اختیار آنها می‌باشد.

توجه به ترتیب میانگین‌ها، تحلیل‌های یاد شده را تأیید می‌کند، زیرا در همه موارد عدد به دست آمده از میانگین ریاضی (۲/۵) بالاتر است. ارقام موجود در سطر آخر نشان می‌دهد که ۷۳ درصد از پاسخ‌گویان ثمرات حاصل از آموختن جامعه‌شناسی را در حد خیلی زیاد و زیاد ارزیابی کرده‌اند.

سپس از آن‌ها سؤال شد چقدر احتمال دارد انتخاب رشته جامعه‌شناسی را به فرد دیگری توصیه کنند؟ نیمی از پاسخ‌گویان این احتمال را در حد خیلی زیاد و زیاد و ۳۵ درصد در حد متوسط دانسته‌اند. حدود ۱۰ درصد نیز گزینه کم و خیلی کم را انتخاب کرده‌اند. در نهایت ۵ درصد از پاسخ‌گویان اظهار کردند، انتخاب جامعه‌شناسی را اصلاً به کسی توصیه نمی‌کنند.

مشکلات تحصیل در جامعه‌شناسی: بررسی اطلاعات مربوط به مشکلات تحصیل در رشته جامعه‌شناسی که در جدول شماره ۷ منعکس شده نشان می‌دهد که برای ۶۵-۸۵ درصد از پاسخ‌گویان اموری مانند عدم مقبولیت بین دانشجویان و اساتید رشته جامعه‌شناسی، ملموس و عینی نبودن مباحث درس، و بی‌ربط بودن دانش جدید با دانش قبلی در حد کم یا خیلی کم مشکل آفرین بوده است. البته ظاهراً اساتید در مقایسه با دانشجویان پذیرش کمتری نسبت به تازه واردگان داشته‌اند. در مقابل برای یک سوم از پاسخ‌گویان عدم آشنایی با چگونگی انجام تحقیق‌های مورد نظر اساتید، دشواری انتخاب موضوع پایان‌نامه، فقرمنابع مطالعاتی مهم‌ترین مشکل بوده است. به عبارت دیگر می‌توان گفت محدودیت‌های آموزشی و پژوهشی عمده‌ترین مشکلی است که افرادی که جامعه‌شناسی را انتخاب کرده‌اند، با آن مواجه هستند.

جدول ۷. مشکلات پاسخ‌گویان برای تحصیل در جامعه‌شناسی

مشکلات	میانگین (۱-۵)	تعداد	طبقات پاسخ %			
			معتبر	خیلی زیاد/زیاد	خیلی متوسط	خیلی کم/کم
۱. دشواری انتخاب موضوع پایان‌نامه	۲/۴	۱۲۴	۳۰	۲۳	۴۷	
۲. ضعف منابع آموزشی و مطالعاتی موجود	۳/۴	۱۲۳	۳۰	۱۸	۵۲	
۳. آشنا نبودن به چگونگی انجام تحقیق‌های موردنظر استاد	۲/۸	۱۲۴	۳۳/۵	۲۶	۴۰/۵	
۴. دشواری آزمون ورود به رشته	۲/۷	۱۲۴	۳۱	۲۶	۴۳	
۵. دشواری و تدوین مطالب با زبان و ادبیات جامعه‌شناسی	۲/۵	۱۲۱	۲۲	۲۳	۵۴	
۶. عدم تسلط به استفاده از متون انگلیسی تخصصی	۲/۴	۱۲۲	۲۵	۱۹	۵۵/۷	
۷. مشکل گذراندن دروس پیش‌نیاز	۲/۳	۱۲۳	۲۱	۱۶	۶۳	
۸. فقدان اطلاعات عمومی کافی	۲/۳	۱۲۴	۱۷	۲۷	۵۶	
۹. بی‌ربط بودن دانش جدید با دانش قبلی	۲/۳	۱۲۳	۲۵	۱۰	۶۵	
۱۰. ضعیف بودن علمی استادی جدید در مقایسه با استادی قبلی	۲/۲	۱۲۲	۱۵	۲۶/۵	۵۹	
۱۱. عدم مقبولیت کافی نزد استاد جامعه‌شناسی	۲/۰	۱۲۴	۱۲	۲۰	۶۷	
۱۲. ملموس و عینی نبودن مباحث	۱/۹	۱۲۴	۵/۳	۲۴	۷۲	
۱۳. عدم مقبولیت کافی بین دانشجویان جامعه‌شناسی	۱/۷	۱۲۲	۸	۹	۸۳	
شاخص مشکلات تحصیل در جامعه‌شناسی	۲/۸	۱۱۴	۳۱	۳۰	۳۹	Alpha = .۷۲

حوزه‌های جامعه‌شناسی مورد علاقه: یکی از مؤلفه‌هایی که می‌تواند معرف جهت یابی کنونی پاسخ‌گویان نسبت به جامعه‌شناسی باشد، حوزه‌های تخصصی مورد علاقه آن‌ها است. به این دلیل از آنان سؤال شد: به کدام‌یک از حوزه‌های تخصصی جامعه‌شناسی بیشتر علاقه‌مند هستید؟ جامعه‌شناسی فرهنگ؛ شامل هنر و ادبیات با ۱۸ درصد در رتبه اول، جامعه‌شناسی سیاسی؛ شامل جامعه‌شناسی انقلاب و جنبش‌های اجتماعی با ۱۷ درصد در رتبه دوم، جامعه‌شناسی دین با ۹ درصد در رتبه سوم، حوزه روش‌شناسی و حوزه جامعه‌شناسی توسعه، رفاه و جمیعت‌شناسی هریک با ۷ درصد در رتبه چهارم و پنجم قرار دارند.

یافته‌های یادشده حاکی از آن است که برای افرادی که از رشته‌های دیگر به جامعه‌شناسی آمده‌اند، ابتدا حوزه فرهنگ، سپس با فاصله اندکی سیاست و در مرتبه سوم حوزه مطالعات دین دارای مطلوبیت است. علاقه پاسخ‌گویان به فرهنگ، سیاست و دین ممکن است بازتاب مشی فکری استادی آن‌ها باشد. زیراگاهی دانشجویان در خلال تعامل با استادی علایق فکری آن‌ها را فرا می‌گیرند. همچنین احتمال دارد، این توجه بازنمای مفاهیم، اندیشه‌ها و ادبیاتی باشد که طی سال‌های گذشته از طریق متفکران اجتماعی و رسانه‌های جمعی در سطح جامعه اشاعه یافته و بر ضرورت رشد فرهنگی و توسعه سیاسی به عنوان ابزاری برای پیشرفت جامعه ایران تأکید

می ورزد. به هر حال از آنجا که افراد فعالیت های پژوهشی خود را متناسب با علاقه علمی شان انتخاب می کنند، احتمال دارد در آینده جامعه شناسی ایران در سه حوزه فرهنگ، سیاست و دین ظرفیت گسترش داشته باشد.

سایر رشته های مورد علاقه: برای آنکه پس زمینه های فکری پاسخ گویان بهتر شناسایی شود، از آن ها سؤال شد غیراز جامعه شناسی دوست داشتید در چه رشته دیگری تحصیل می کردید؟ اولین رشته مورد علاقه پاسخ گویان با ۴۸٪ از آرا که فاصله قابل ملاحظه ای از گزینه های بعدی دارد، رشته فلسفه است. اقبال دانشجویان به این رشته می توانند به این دلیل باشد که فلسفه می تواند تاحدی به پرسش های معروف شناختی و هستی شناسی انسان پاسخ گوید و رابطه انسان را با دنیای پیرامون خود تبیین نماید، برخی از علاقه مندان به این نوع مباحث، نیازهای فکری خود را در رشته فلسفه جست و جو می کنند. به خصوص ورود فلسفه به مباحث عمومی و این دیدگاه که یکی از مشکلات توسعه ایران موانع معرفتی و فکری است، در پیوند فلسفه با تفکر اجتماعی سهم قابل ملاحظه ای داشته است.

روان شناسی دومین رشته ای است که ۱۱ درصد از پاسخ گویان نسبت به آن ابراز علاقه کرده اند. احتمال دارد توجه به این رشته وجه دیگری از همان اشتیاق به شناخت انسان و مختصات او باشد. رشته علوم سیاسی با ۱۰ درصد از آرا در رده سوم قرار دارد. این انتخاب نیز ممکن است از نیاز به شناخت مناسبات قدرت و تأثیر ساز و کارهای آن در تنظیم جامعه و رویدادهای آن ناشی شده باشد.

۴- برسی نقش متغیرهای تأثیرگذار

از آنجا که کنش های افراد قابل فهم نیستند مگر در ارجاع به متن اجتماعی که در درون آن واقع می شوند (بودون، ۱۳۶۴: ۳۳) بنابراین تلاش شد زمینه ها و عواملی که سازنده فضای تصمیم گیری افراد بوده، شناسایی و تشریح شود. به این دلیل بعضی عوامل زمینه ساز تصمیم گیری پاسخ گویان مورد بررسی قرار گرفت.

رابطه عملکرد تحصیلی فرد در رشته قابلی با انتظار فایده از جامعه شناسی: هدف از بررسی این رابطه مشخص شدن این نکته است که آیا نگرشی که افراد نسبت به جامعه شناسی در هنگام انتخاب آن داشته اند از وضعیت تحصیلی آنان در رشته قبلی شان تأثیر پذیرفته است؟ به این منظور رابطه رشته و معدل کل در رشته قبل، میزان علاقه و ارزیابی از رشته قبل با انتظار پاسخ گویان از فایده جامعه شناسی مورد بررسی قرار گرفت. همان طور که نتایج جدول شماره ۷ نشان می دهد از بین چند خصوصیتی که مشخصه وضعیت تحصیلی فرد در رشته قبلی اش

می‌باشد فقط نوع رشته و نوع ارزیابی از آن با انتظار فایده از جامعه‌شناسی ارتباط دارد. میانگین انتظار فایده از جامعه‌شناسی در بین افرادی که زمینه تحصیلی آن‌ها علوم انسانی - اجتماعی بوده به طور معناداری از میانگین انتظار فایده افرادی که در رشته‌های غیر علوم انسانی - اجتماعی تحصیل می‌کرده‌اند، بیشتر است. احتمالاً دانش‌آموختگان رشته‌های علوم انسانی - اجتماعی به خاطر تشابه زمینه تحصیلی‌شان شناخت و بنابراین انتظار بیشتری از سودمندی جامعه‌شناسی دارند. علاوه‌بر این ارزیابی از رشته تحصیلی قبلی و انتظار فایده از جامعه‌شناسی با یکدیگر ارتباطی معنادار اما منفی دارد. درواقع هرچه افراد ارزیابی‌شان از رشته قبلی‌شان منفی‌تر باشد از جامعه‌شناسی انتظار فایده بیشتری دارند.

جدول ۸. بررسی عوامل مؤثر بر انتظار فایده جامعه‌شناسی

انتظار فایده جامعه‌شناسی	میانگین انتظار فایده جامعه‌شناسی در بین دانش‌آموختگان علوم انسانی - اجتماعی = ۰/۴۳ میانگین انتظار فایده جامعه‌شناسی در بین دانش‌آموختگان رشته‌های دیگر = ۰/۳۹	نوع رشته تحصیلی قبلی
T value=۲/۷ Sig=۰/۰۰۷ df=۱۱۲		
r=۰/۰۷ Sig=۰/۴۰ N=۱۱۱	معدل کل در رشته قبل	
r=۰/۰۷ Sig=۰/۴۵ N=۱۱۵	میزان علاقه به رشته قبل	
r=-۰/۲۸۵ Sig=۰/۰۰۳ N=۱۰۹	ارزیابی از رشته قبل	

نکته جالبی که در جدول شماره ۸ لازم است مورد توجه قرار گیرد مقایسه دو متغیر علاقه و نگرش نسبت به رشته قبل است. انتظار فایده از جامعه‌شناسی با میزان علاقه به رشته قبل ارتباط ندارد اما با ارزیابی از رشته قبل ارتباط معناداری دارد. این بدان معنا است که فردی که انتظار زیادی از فایده جامعه‌شناسی دارد، ممکن است هم‌زمان به رشته قبلی خود هم علاقه‌مند باشد. به عبارت دیگر تفاوت در میزان علاقه‌مندی به رشته قبل نقش تعیین‌کننده‌ای در انتظار فایده از جامعه‌شناسی نداشته است. اما در عوض ارزیابی و قضاوی که فرد از خصوصیات مختلف

رشته خود دارد با انتظار از جامعه شناسی مرتبط می باشد.

رابطه تأثیرپذیری از دیگران و انتظار فایده از جامعه شناسی: ابتدا شاخص تأثیرپذیری از دیگران مهم با انتظار فایده جامعه شناسی در ارتباط گذاشته شد، اما برخلاف انتظار رابطه معناداری مشاهده نشد. به منظور پیگیری بیشتر ابتدا شاخص تأثیرپذیری از دیگران مهم با میزان شناخت از جامعه شناسی در ارتباط گذاشته شد و رابطه معنادار بین دو متغیر ($t=51$, $Sig=.00$) تأیید شد. در مرحله بعد رابطه میان شناخت نسبت به جامعه شناسی قبل از انتخاب آن با انتظار فایده جامعه شناسی مورد آزمون قرار گرفت و نتیجه به دست آمده همبستگی میان دو متغیر ($t=33$, $Sig=.00$) را تأیید می کند. درواقع می توان چنین استنتاج نمود که تأثیرپذیری از دیگران مهم از طریق سهمی که در ایجاد شناخت نسبت به جامعه شناسی داشته به طور غیر مستقیم برگرایش افراد نسبت به این رشته تأثیر گذاشته است.

۵. نتیجه گیری

این پژوهش با هدف شناخت دلایل گرایش دانش آموختگان رشته های دیگر به تحصیل در رشته جامعه شناسی سامان یافته است. براساس یافته های تحقیق می توان گفت گرایش به جامعه شناسی حاصل شکل گیری انتظارات جدید از علم و همچنین متأثر از ساختار اجتماعی - سیاسی خاص جامعه ایران و مسائل مرتبط با آن می باشد.

همان طور که پیش از این ملاحظه شد اکثر افراد مورد مطالعه این تحقیق از رشته های فنی، علوم پایه و پژوهشی که از نظر مبانی معرفت شناسی، هستی شناسی و روش شناسی تفاوت قابل ملاحظه ای با جامعه شناسی دارند، به این رشته مهاجرت کرده اند. ۸۲ درصد از پاسخگویان اظهار کرده اند به دلیل نیاز به یک حوزه فکری گسترده تر و جامع تر جامعه شناسی را انتخاب کرده اند. ممکن است همین تفاوت زمینه شکل گیری گرایش به جامعه شناسی شده باشد. زیرا اساساً وجه تمایز علوم اجتماعی و علوم طبیعی در این است که علوم اجتماعی ترکیبی از معرفت ابزاری و معرفت تفسیری - تاملی هستند» (بوروی، ۱۹۸۶: ۳۸) و «به خاطر غلبه چندگانگی توجیهی، تنوع برخوردها، الگوها و روش ها به پیچیدگی واقعیت جهان امروز بیشتر پاسخ می دهند» (فی، ۱۳۸۴: ۱۰؛ ۱۳۸۲: ۲۵).

از یک منظر کلی توان گفت گرایش به جامعه شناسی متأثر از شرایط خاص جامعه ایران است. جامعه ایران به عنوان یک جامعه در حال گذار با مفاهیم و اندیشه های تازه ای که حاصل رویارویی میان وضعیت سنتی به وضعیت جدید می باشد مواجه است. محتوا و نوع مباحث موجود در جامعه شناسی امکان مطالعه، اندیشیدن و گفت و گو درباره این موضوعات را فراهم

می‌سازد. در این فضای فکری نیازهای شناختی جدیدی شکل می‌گیرد. افرادی که علاوه‌مند هستند که در سایه شناخت جامعه و تعیین نسبت خود با آن به تأمین نیازهای شناختی و هویتی خود بپردازند، به جامعه‌شناسی گرایش پیدا می‌کنند زیرا قلمرو موضوعی جامعه‌شناسی این قبیل مباحث را پوشش می‌دهد.

علاوه‌بر این احتمال دارد گرایش به جامعه‌شناسی متأثر از ضعف نهادهای مدنی در جامعه ایران باشد. کسب آگاهی اجتماعی - سیاسی، گفت‌وگو و تبادل نظر در مورد آن‌ها، سهیم بودن در قدرت و مشارکت اجتماعی نیاز اساسی و مشترک همه انسان‌ها به خصوص جوانان است. نهادهای مدنی از طریق گسترش عرصه عمومی، می‌توانند فضای مناسبی را برای تکوین و تبادل گفتمان‌های مختلف و سهیم شدن در قدرت فراهم سازند. زمانی که چنین عرصه‌ای به‌اندازه کافی رشد نیافته باشد افراد مستعد گرایش پیدا می‌کنند به شیوه‌ای فرعی یعنی از طریق تحصیل در رشته‌هایی که وجود اجتماعی - سیاسی آن‌ها بر وجود تکنیکی و ابزاری‌شان غلبه دارد، نیازهای مدنی خود را برآورده سازند.

به هر حال، هرچند که ممکن است گرایش به تحصیل در رشته جامعه‌شناسی از ضعف نهادهای مدنی در جامعه ایران سرچشممه گرفته باشد اما همین فرایند می‌تواند به تدریج به تقویت گرایش‌های مدنی بیانجامد. زیرا رشته‌هایی مانند جامعه‌شناسی، فلسفه و علوم سیاسی اغلب عقلانیت بازاندیشانه و گفتمان انتقادی را بسط می‌دهند. «امروزه رویکردهای جدید و چند جانبه‌ای درباره علم شکل گرفته که به جای حرفه‌گرایی رشته‌ای از حرفه‌گرایی مدنی سخن می‌گوید. این رویکردها علم، دانشگاه و دانش آموختگان آموزش عالی را پدیده‌هایی دو بعدی و متناقض می‌دانند که هم جامعه را شکل و سامان می‌دهند و هم امکان دگرگونی و تحول آن را فراهم می‌سازند. در حالی که دانشگاه دوره مدرن از طریق حرفه‌گرایی رشته‌ای خود را در خدمت نظامهای اجتماعی قرار می‌داد، دانشگاه معاصر با نهادینه‌سازی انتقاد به عرصه‌ای عمومی برای بحث و گفت‌وگو تبدیل شده است» (قانونی راد، ۱۳۸۶: ۱۳).

به عبارت دیگر ارزش‌ها و معیارهای مدنی از طریق تحصیل برخی رشته‌ها در محیط دانشگاه به افراد آموخته می‌شود. برخی معتقد هستند در ایران این کارکرد دانشگاه از کارکرد تولید دانش قوی تر است. دانشگاه‌ها به هنجارمند کردن، اعتدال و به عبارتی شهروندپروری در جامعه مدرن می‌پردازند. انسان‌های مدرن هرچه بیشتر در معرض چنین آموزه‌هایی قرار گیرند، بهتر می‌توانند خود را با جامعه مدرن سازگار کنند و بیشتر می‌توانند، در تغییر و تحولات جامعه و در بقای آن مؤثر باشند (معید فر، ۱۳۸۷).

نکته قابل توجه دیگر این است که بعد از جامعه‌شناسی یکی از اولویت‌های مهم

پاسخگویان، رشته علوم سیاسی بوده است. همچنین از بین شاخه های مختلف جامعه شناسی حوزه جامعه شناسی سیاسی مطلوبیت قابل ملاحظه ای داشته است. ممکن است علاقه مندی به مباحث سیاسی - اجتماعی از آگاهی نسبت به این واقعیت سرچشمه گرفته باشد که «امر سیاسی به منزله یک امر مقدم بنیادین، عامل تعین بخش بسیاری از بنیادهای اجتماعی است. تقدم هستی شناسانه امر سیاسی به این معنا است که در فهم بسیاری از متغیرهای جامعه شناسی در ایران، باید به بنیادهای سیاسی آن توجه نمود» (غلام رضا کاشی، ۱۳۸۷: ۱۹).

در نهایت می توان از دیدگاه یورگن هابرمانس استفاده نمود. «هابرمانس (Habermas, 1971) با الهام از ویر دو نوع عقلانیت را از یکدیگر تفکیک کرده است. عقلانیت ابزاری متنضم عقلانیتی است که براساس آن دستیابی به یک هدف خاص تابع برآورد هزینه - منفعت می باشد، اما آن هدف در نفس خود حائز ارزش نمی باشد. در مقابل عقلانیت محتوا ای یا ذاتی به فرضیه های ارزشی و ترجیحات فرد مربوط است. در این عرصه ابزارها به گونه ای انتخاب می شوند که تحقق یک ارزش را امکان پذیر سازند. در همین راستا وی معتقد است هر یک از قلمرو های دانش و نظام های تشکیلاتی مرتبط با آن ها تابع یک پیش فرض و نفع معرفتی ویژه می باشند. نوع اول دانش، دانش تحلیلی است که شامل علوم اثباتی و تجربی کلاسیک می شود. نفع معرفتی مرتبط با این دانش شناخت طبیعت، دستکاری، پیش بینی و نظارت بر آن است. نوع دوم شامل علوم انسانی است که با روش تفہمی - تأویلی کار می کنند و نفع معرفتی معطوف به آن ها شناخت جهان است. انسان از طریق شناخت تاریخ گذشته خود می تواند به شناخت دنیا امروز نائل شود. این شناخت که به افزایش آگاهی از خویش متنھی می شود نه آزادی بخش است نه سرکوب گر. نوع سوم دانش انتقادی است که نماینده برجسته آن علوم اجتماعی است. نفع شناختی این حوزه، رهایی بخشی است. این قلمرو دانش به افزایش آگاهی توده ها، نھضت اجتماعی و اصلاح جامعه متنھی می شود» (ریتزر، ۲۰۰۴: ۱۳۸-۱۳۹).

یافته های تحقیق نشان گر این واقعیت است که گرایش به جامعه شناسی بیشتر تابع یک نوع عقلانیت ذاتی و محتوا ای است. زیرا معیارهایی مانند کسب شغل، افزایش درآمد، شهرت و منزلت اجتماعی که بیشتر متناظر با عقلانیت ابزاری است، جزء انتظارات اصلی پاسخگویان از جامعه شناسی نبوده است. به خصوص که حدود ۸۰ درصد از افراد اعلام کرده اند که از طریق رشته قبلی به گذران معيشت خود می پردازنند. در عوض مقولاتی مانند کسب شناخت انتقادی از جامعه و تأمین دغدغه های مدنی در گرایش به جامعه شناسی نقش برجسته تری داشته است. بنابراین می توان چنین استنتاج نمود که انتخاب جامعه شناسی به خصوص برای افرادی که در ابتدا در رشته های علوم پایه، فنی مهندسی و پزشکی تحصیل کرده اند بیشتر تابع یک نوع

دگرگونی در نفع معرفتی بوده است. به این معنا که علاقه‌فکری افراد از کشف و مهار طبیعت به‌سوی علاقه به شناخت جامعه و مشارکت در حیات اجتماعی-سیاسی تغییر جهت یافته است.

درستی این تفسیر زمانی قوت بیشتری پیدا می‌کند که این نکته مورد توجه قرار گیرد که ۸۰ درصد یعنی اکثریت قریب به اتفاق پاسخ‌گویان به‌واسطه تأثیرپذیری از آثار و افکار یکی از روشنفکران اجتماعی-سیاسی ایرانی به جامعه‌شناسی علاقه‌مند شده‌اند. این گروه از روشنفکران غیردانشگاهی اغلب نماینده یک گفتمان فکری و ایدئولوژیک بوده و بر غرب‌ستیزی، اصلاح و تحکیم سنت، بازگشت به خویشن با تکیه بر بازسازی دین و همساز کردن آن با اقتضای دنیای مدرن تأکید داشته‌اند. برخی از این روشنفکران با وجودی که خود فاقد تحصیلات آکادمیک جامعه‌شناسی بوده‌اند، اما توanstه‌اند به مثابه پلی میان جامعه و مردم عمل کنند و با مخاطبان خود ارتباط مؤثر برقرار کنند و آن‌ها را نسبت به اهمیت ساختارها و فرایندهای اجتماعی حساس نمایند. از این‌رو می‌توان گفت پاسخ‌گویان بیشتر در واکنش نسبت به مسائل جاری جامعه و اقتضای خاص آن که در عرصه عمومی مطرح می‌شود، علاقه‌مند تحصیل جامعه‌شناسی شده‌اند.

اگر گمانه یادشده صادق باشد می‌توان گفت، انتظار از تحصیل در دانشگاه به کسب یک دانش تخصصی، یافتن شغل و کسب درآمد محدود نمی‌گردد. نسل کنونی انتظار دارد دانشگاه او را در شناخت بهتر خویش و تنظیم رابطه‌اش با جامعه و اصلاح آن یاری رساند. این نکته در بر دارنده دلالت‌های مهمی برای مدیریت نظام دانشگاهی کشور است.

در نهایت باید گفت اقبال دانش‌آموختگان رشته‌های دیگر به تحصیل در جامعه‌شناسی نشان دهنده این واقعیت است که مساعی اندیشمندان و پژوهشگران در زمینه تولید، انتقال و بسط دانش جامعه‌شناسی بی‌ثمر نمانده است. امروز، دایرۀ نفوذ جامعه‌شناسی از قلمرو مخاطبان خاص فراتر رفته و دانش‌آموختگان نظام‌های علمی دیگر را نیز دربر گرفته است. این امر برای جامعه‌شناسان ایران پیامی نوید بخش به همراه دارد و انتظار می‌رود با تکیه بر سازماندهی بهینه و توسعه کمی و کیفی جامعه‌شناسی، دایرۀ اقبال به این دانش گسترش یابد. از این ظرفیت می‌توان برای توسعه جامعه ایران و جامعه‌شناسی آن بهره‌برداری نمود.

پیشنهادها: یافته‌های این مطالعه در بر دارنده نکاتی است که ممکن است برای محققان علاقه‌مند بعدی سودمند باشد:

--در بین اعضای کنونی هیئت علمی جامعه‌شناسی، افرادی هستند که آن‌ها نیز با زمینه‌های

علمی متفاوت رشته جامعه شناسی را انتخاب کرده اند. شایسته است در تحقیقات آنی در قالب یک پژوهش کیفی ابعاد مختلف پدیده مهاجرت به جامعه شناسی براساس تجربه زیسته آنان مورد تحلیل قرار گیرد.

--علاوه بر این در پژوهش های بعدی به جای دانشجویان می توان با اساتیدی که با این نوع دانشجویان مهاجر ارتباط آموزشی و پژوهشی دارند، گفت و گو نمود و جنبه های مختلف موضوع را از زاویه دید آن ها بررسی نمود.

--همچنین از طریق انجام یک مطالعه مقایسه ای بین افرادی که رشته اولیه آن ها جامعه شناسی نبود با دانشجویانی که رشته بایه آن ها جامعه شناسی بود می توان عملکرد آن ها را در زمینه پیشرفت تحصیلی، کیفیت جامعه پذیری علمی، میزان فعالیت های پژوهشی، امکان یافتن شغل تخصصی و مؤلفه های دیگر مقایسه نمود و از این طریق تأثیر پیشینه تحصیلی بر تفاوت دستاوردها و عملکردها را آزمون نمود.

--ممکن است جامعه شناسی به همان ترتیب که رشته ای مهاجر پذیر است، رشته ای مهاجر فرست نیز باشد. چنان چه بتوان میزان مهاجرت دانشجویان جامعه شناسی به رشته های دیگر را بررسی نمود، در این صورت بهتر می توان در مورد این فرایند و وجود آسیب شناسانه آن قضاوت نمود.

--افزون بر این، چنان چه محققان بعدی به بنيان های نظری و اطلاعاتی لازم مجهز باشند و بتوانند میزان مهاجر پذیری جامعه شناسی در مقاطع سیاسی - اجتماعی مختلف را بررسی نمایند، در این صورت امکان بررسی تأثیر شرایط ساختاری جامعه بر شکل گیری گرایش به جامعه شناسی فراهم خواهد شد.

--انتظار می رود این قبیل تردد های علمی بین رشته های علمی دیگر هم رواج داشته باشد. چنان چه اطلاعات آماری در مورد میزان و نوع جایه جایی ها در بین رشته های مختلف طی مقاطع زمانی متفاوت قابل دسترس باشد، ترسیم نقشه تبادل میان رشته های علمی در سطح کلان امکان پذیر می گردد. به این ترتیب می توان میزان مهاجر پذیری و مهاجر فرستی رشته های مختلف را نسبت به یکدیگر برآورد کرد. چنین پژوهشی در تشخیص روند تغییراتی که در سطح نظام آموزش عالی ایران در حال وقوع است، و برای برنامه ریزی و سیاست گذاری های علمی مفید خواهد بود.

--شایسته است پژوهش های بعدی بیشتر به مطالعه پیامدهای این مهاجرت تمرکز پیدا کنند. به عنوان نمونه می توان به این پرسش توجه نمود که افرادی که در رشته های دیگر و در فضای پارادیمی متفاوتی رشد کرده اند، آیا با ورود به جامعه شناسی مفاهیم و اندیشه های تازه ای

را به همراه می‌آورند؟ آیا این قبیل تداخل‌ها از اصالت علمی جامعه‌شناسی می‌کاهد و به غیرتخصصی شدن یا غیرحرفه‌ای شدن آن منتهی خواهد شد؟ آیا این نوع آمیختگی‌های علمی می‌تواند ظرفیت‌های جدیدی را در جامعه‌شناسی ایران تزریق نماید و پویایی آن را افزایش دهد؟ آیا این نوع تعاملات موجب شکل‌گیری حوزه‌های میان رشته‌ای خواهد شد؟ آیا این فرایند به شکل‌گیری «یک جامعه‌شناسی مردم‌مدار که مخاطب اصلی آن به جای جامعه‌شناسان گروه‌های مردمی مختلف هستند» (بوروی، ۱۳۸۶) منتهی خواهد شد؟

منابع

- آئین نامه آموزشی دوره کارشناسی ارشد ناپیوسته مصوب مورخ ۱۳۷۳/۱۰/۲۵ شورای عالی برنامه‌ریزی وزارت علوم تحقیقات و فناوری.
- آزاد ارمکی، تقی (۱۳۷۸) *جامعه‌شناسی جامعه‌شناسی در ایران*، تهران: کلمه.
- آقا بابا، ابوالفضل، بهشته عبدالی (۱۳۸۷) بررسی عوامل مؤثر بر انتخاب رشته داوطلبان مجاز به انتخاب رشته کنکور سراسری، مجله آموزش عالی ایران، سال اول شماره سوم. ص: ۱۵۱ - ۱۷۱.
- بودون، ریمون (۱۳۶۴) *منطق اجتماعی روش تحلیل مسائل اجتماعی*، ترجمه عبدالحسین نیک‌گهر، تهران: جاویدان.
- بوروی، مایکل (۱۳۸۶) درباره جامعه‌شناسی مردم‌مدار، ترجمه نازنین شاهرکنی، مجله جامعه‌شناسی ایران، دوره هشتم، شماره ۱.
- تریگ، راجر (۱۳۸۴) *فهم علم اجتماعی*، ترجمه شهرناز مسحی‌پرست، تهران: نشر نی.
- چلبی، مسعود (۱۳۷۵) *جامعه‌شناسی نظام: تشرییح و تحلیل نظری نظام اجتماعی*، تهران: نشر نی.
- رابرتسون، یان (۱۳۷۲) درآمدی بر جامعه با تأکید بر نظریه‌های کارکردگرایی، ستیز و کنش مقابله نمادی، ترجمه حسین بهروان، مشهد: آستان قدس رضوی.
- رفعی‌پور، فرامرز (۱۳۸۱) *موائع رشد علمی ایران و راه حل‌های آن*، تهران: انتشار.
- شارون جوئل (۱۳۸۴) *ده پرسش از دیدگاه جامعه‌شناسی*، ترجمه منوچهر صبوری، تهران: نشر نی.
- عضدانلو، حمید (۱۳۸۰) *گفتمان و جامعه*، تهران: نشر نی.
- غلامرضا کاشی، محمد جواد (۱۳۸۷) *غفلت از امور سیاسی عاملی در ضعف تحلیل امور اجتماعی و فرهنگی ایران*، ویژه‌نامه کنکاش‌های مفهومی و نظری درباره جامعه ایران، شماره ۳۵.
- فی، برایان (۱۳۸۴) *فلسفه امروزین علوم اجتماعی با نگرش چند فرهنگی*، ترجمه خشاپار دیهیمی، تهران: انتشارات طرح نو.
- قانعی‌راد، محمدامین (۱۳۸۴) *شیوه جدید تولید دانش: ایدئولوژی و واقعیت*، در معرفت و جامعه، به کوشش حفیظ‌الله فولادی، قم: پژوهشگاه حوزه و دانشگاه.
- قانعی‌راد، محمدامین (۱۳۸۶) *کارکرد انتقادی دانشگاه در زمانه حرفه‌گرایی*، آئین، شماره ۱۰، ۱۴ - ۶.
- کسل، فیلیپ (۱۳۸۳) *چکیده آثار آنتونی گیدنزن*، ترجمه حسن چاوشیان، تهران: ققنوس.

کو亨، آرتور (۱۳۷۸) *تغییر نگرش و تأثیر اجتماعی*، ترجمه علیرضا کلدی، تهران: دانشگاه علوم بهزیستی و توابیخشنی.

محدثی، حسن (۱۳۸۶) *آینده جامعه قدسی: امکانات و چشم انداز اجتماعی سیاسی دین در ایران پس از انقلابی*، مجله جامعه شناسی ایران، دوره هشتم، شماره ۱.

معیدفر، سعید (۱۳۸۷) *کارکردهای دانشگاه*، روزنامه اعتماد ملی، شماره ۸۳۶. ۸۷/۱۰/۲۱.

- Baron, Robert A., Byrne Donn, Suls Jerry (1988) *Exploring Social Psychology*, United States of America: Allyn and Bacon.
- Buman, Zygmunt and May Tim (2001) *Thinking Sociologically*, United Kingdom: Blackwell Pub.
- Marks, Stephen R.(1974) Durkheim's Theory of Anomie, The American Journal of Sociology, Vol: 80, No.20.
- Ritzer, George and Goodman Douglas J. (2004) *Modern Sociological Theory*, United States of America: McGrawHill.
- Sabini, John (1995) *Social Psychology*, United States of America: W. W. Norton & Company Ltd.
- Sears, David O., Peplau Letita Anne and Taylor Shelly E.(1991) *Social Psychology*, USA: Prentice-Hall International Editions.

تقدیر و تشکر: بدین وسیله از همکاران گرامی خانم دکتر اعظم آزاده و آقایان دکتر سیدحسین سراج زاده، دکتر علیرضا شجاعی زند، دکتر محمد امین قانعی راد، دکتر محسن گودرزی همچنین از دوستان عزیز آقای احمد شکرچی، خانم حمیرا ندیمی و آقای جلیل یاری که با راهنمایی های خود نویسنده را یاری رساندند و از خانم مریم محمد نبی که در سازماندهی تیم تحقیق نقش اساسی داشته اند و کلیه افرادی که به عنوان مصاحبه کننده و پاسخگو وقت گرانقدر خود را در اختیار محقق گذاشتند، تشکر و قدردانی می نمایم. در نهایت از داورانی که با انتقادات خود به اصلاح مقاله کمک کردند، سپاسگزاری می نمایم.

فاطمه جواهری، استادیار گروه جامعه شناسی دانشگاه تربیت معلم است.

Javaherm@yahoo.com